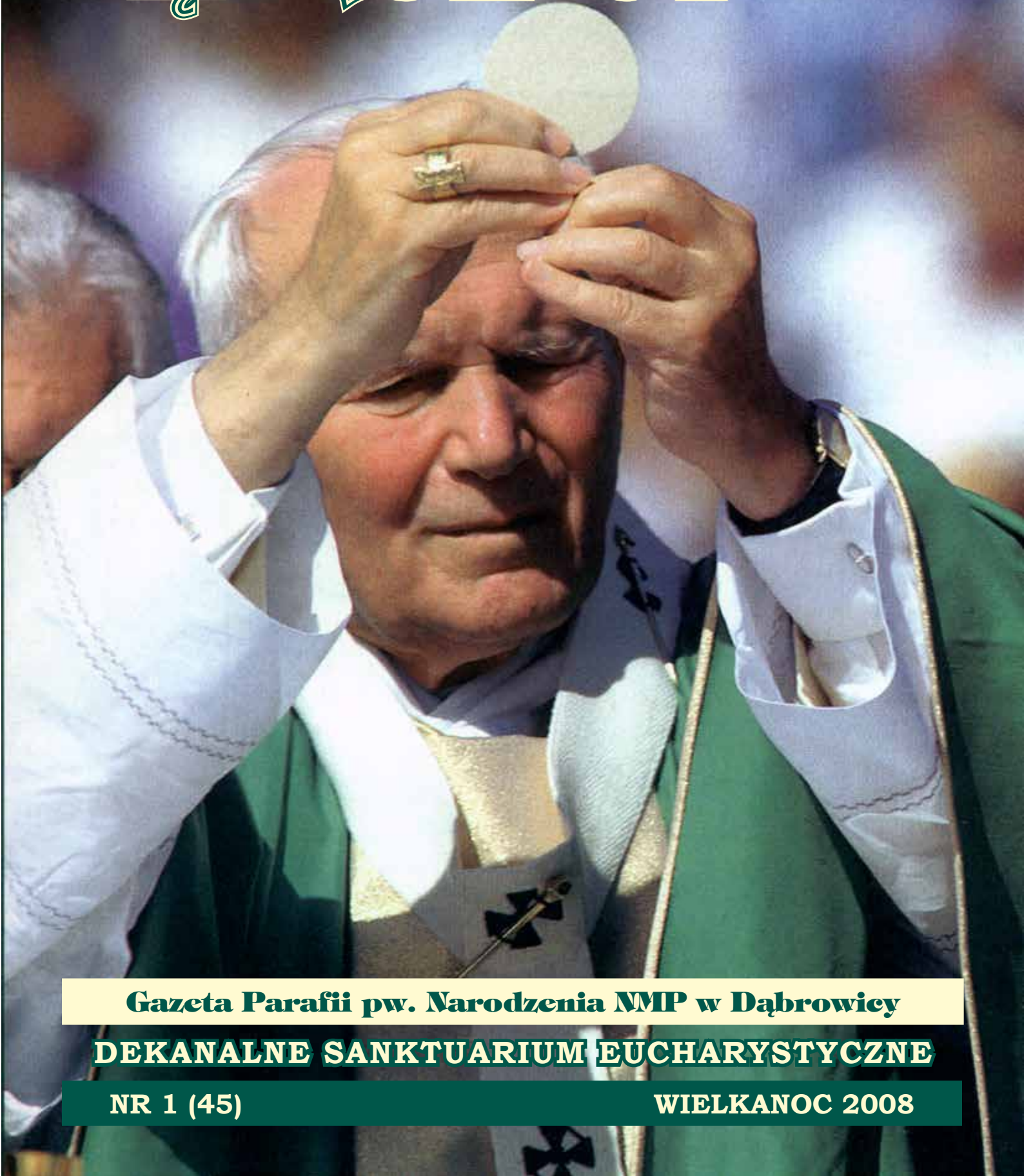

ECHO DĄBROWICY

Gazeta Parafii pw. Narodzenia NMP w Dąbrowicy

DEKANALNE SANKTUARIUM EUCHARYSTYCZNE

NR 1 (45)

WIELKANOC 2008

Kochani Bracia i Siostry,

pozdrawiam Was w imię Chrystusa Ukrzyżowanego i Zmartwychwstałego, który na drogę pielgrzymki naszej wiary zostawia nam w swym Kościele 7 drogocennych pereł, jakimi są Sakramenty św.

W tym czasie szczególnie będziemy rozpamiętywali pamiętkę ustanowienia Eucharystii, w której On sam Żywy i Prawdziwy, daje się nam w swoim Ciele pod postaciami Chleba i Wina. Eucharystia jest uobecnieniem Bożej miłości w nas. Dlaczego słowo wstępne ks. Proboszcza o Eucharystii? Otóż moi Kochani, jak już wiecie nasz kościół parafialny został przez ks. Arcybiskupa Józefa Życińskiego podniesiony do rangi Dekanalnego Sanktuarium Eucharystycznego. Jest to wielkie wyróżnienie dla nas, ale i zadanie, byśmy jeszcze bardziej rozmyślali się w Obecności Chrystusa w Najświętszym Sakramencie.

Pozwólcie na chwilę refleksji. Mamy pomnik Papieża, który rok swego odejścia do Pana nazwał Rokiem Eucharystii, ostatni dokument, jaki zostawił, to encyklika „Kościół a Eucharystia”, w noc odejścia Papieża my czuwaliśmy przed Najświętszym Sakramentem przezywając dobie Eucharystyczną. Jest to jakaś mowa niebios do nas.

Najlepszym sposobem oddania czym jest Eucharystia jest obraz małżonków. Aby kochać, trzeba się zaangażować i to okazać. Nie można być biernym, bo jak wtedy ktoś pozna, że jest kochany? Nie wystarczy tylko mówić. Kochać, to być obecnym. Gdyby któryś z małżonków tylko twierdził, że kocha żonę, dzieci a nie miałby czasu dla nich, bo praca, bo obowiązki, to wtedy jego miłość okazałaby się frazesem, kłamstwem, pustą deklaracją. Nie wystarczy tylko przekonanie „ty wiesz, że cię kocham”, potrzebny jest konkret – moja obecność, bycie przy..., czas ofiarowany dla... „Nie ma miłości bez obecności”.

Tak jest w Eucharystii, gdzie Jezus jest najlepszym dowodem miłości Boga do człowieka. W Bożym słowie nie ma pustej deklaracji. Bóg nie tylko mówi, że miłuje człowieka, ale daje tego konkretny dowód: „Słowo ciałem się stało i zamieszkało między nami”. Chrystus będąc Bogiem stał się człowiekiem, jest obecny wśród swego ludu. Eucharystia stanowi uobecnienie Jego miłości.

Musimy pamiętać, że miłość angażuje dwie strony, a nie tylko jedną osobę. To wszystko, co Bóg uczynił podczas Swej ziemskiej wędrówki, jest tylko propozycją, darem danym dla człowieka, ale jeszcze przez niego nie rozpakowanym. Bóg daje się człowiekowi cały w Eucharystii, w swoim Słowie, Ciele, Krwi i oczekuje, że zostanie przyjęty. Człowiek, jako obiekt miłości Bożej, chcąc odpowiedzieć na te dary zawarte w uczcie eucharystycznej, musi się zaangażować cały poprzez: odpowiednią postawę ciała – Bóg mówi, ja słucham; na moich oczach dokonuje się cud przemiany - ja klękę i oddaję hołd; przyjmuję postawę stojącą, aby iść i głosić - „jestem kochany”. W dialog miłości z Bogiem może także wejść człowiek poprzez: śpiew, odpowiedź, a w końcu najpełniej, gdy spożywa Boga w Komunii św.

...Poprzez Eucharystię
człowiek może podjąć
dialog ze swoim Stwórcą,
który zapoczątkuje
nawiązanie więzi
zaufania i miłości.
Dlatego tak ważne
jest zrozumienie
czym jest Eucharystia...

Fot. K. Stepiński

Można przyjąć też i inną postawę – mnie to nie dotyczy, ja przyszedłem tylko odbębnić, zaliczyć. Dlatego stoję w kącie, podpieram ścianę i czekam, kiedy to wszystko się skończy. Postawę tę można scharakteryzować w następujących słowach: „przyszedłem na ucztę weselną, a zachowuję się jak na stypie”. Poprzez takie postawy przedziera się okrzyk trwogi: „Miłość jest niekochana!” Dla takich ludzi Bóg niepotrzebnie się narodził jako człowiek, cierpiał, umarł, bo oni tego nie chcą, już dawno Go opuścili mówiąc: „to nie dla mnie”. Dary Bożej miłości zostały odrzucone.

A przecież Bóg ukochał nas miłością zbawiającą i pragnie ciągle nam to ukazywać i udowadniać w Eucharystii. Ukochał nas miłością wychowującą, bo nie chce nic czynić wbrew naszej woli. A przecież mógł to zrobić, jest Bogiem. Jego miłość do człowieka, to miłość ojcowska, wymagająca, jak w przypowieści o marnotrawnym synu, ale i matczyzna: czuła, ciepła, wyrozumiała, łagodna. Po prostu Bóg chce towarzyszyć nam na drodze naszego życia, aby śmierć nie miała nad nami władzy, aby człowiek mógł cieszyć się tym, że jest synem Bożym. Dlatego jest stale obecny w Eucharystii i ma ona Boży charakter. Jest nieustannym słowem i czynem Boga, który z miłości stał się człowiekiem i jest wśród nas obecny.

Poprzez Eucharystię człowiek może podjąć dialog ze swoim Stwórcą, który zapoczątkuje nawiązanie więzi zaufania i miłości. Dlatego tak ważne jest zrozumienie czym jest Eucharystia i co daje w życiu duchowym i do czego prowadzi. Bez tego zrozumienia i zaangażowania nasze życie rodzinne i duchowe będzie pozbawione najpiękniejszej cząstki – Boga i Jego miłości.

Na czas przygotowania do największych w chrześcijaństwie Świąt Zmartwychwstania Pańskiego, kiedy spotkamy się z żywym Bogiem i poznamy Go, jak Apostołowie przy łamaniu Chleba, niech On przekształca nasze życie w jedno nieprzerwane święto. „Nam wszystkim wierzącym trzeba głosić Prawdę Zmartwychwstania, ponieważ ona jest prawdą naszych czasów. Bo wszystko co tworzymy w takim pośpiechu, w takim zapracowaniu, w takim zaśpieniu, w takiej czasem udręce – to wszystko straci swój sens, jeśli do tego nie przyłożymy miary Chrystusowego Zmartwychwstania” (Jan Paweł II)

**Chrystus Zmartwychwstał
– prawdziwie Zmartwychwstał.**

ks. Andrzej Sternik

ECHO DĄBROWICY

Pismo parafii Narodzenia Najświętszej Maryi Panny w Dąbrowicy. Zespół redakcyjny: ks. Andrzej Sternik, Urszula Kowal, Cezary Taracha, Agnieszka Wróblewska. Skład i łamanie: Ewa Zięba.

Adres: Parafia Rzymskokatolicka pw. Narodzenia NMP w Dąbrowicy, Dąbrowica 132, 21-008 Tomaszowice; e-mail: echodabrowicy@o2.pl; tel. 81/50-20-893. Druk: Wydawnictwo Polihymnia Lublin. Nakład: 700 egz.

*** Redakcja zastrzega sobie prawo do zmian w nadesłanych tekstach ***

ORĘDZIE OJCA ŚWIĘTEGO BENEDYKTA XVI NA WIELKI POST 2008

- FRAGMENTY -

*Chrystus
dla was stał się
ubogim*
(por. 2 Kor 8, 9)

Jałmużna pomaga nam przewyciężyć tę nieustanną pokusę, ucząc nas wychodzenia naprzeciw potrzebom bliźniego i dzielenia się z innymi tym, co dzięki dobroci Bożej posiadamy.

Drodzy bracia i siostry, Wielki Post zachęca nas, abyśmy „ćwiczyli ducha”, również przez praktykę jałmużny, co pozwoli nam wzrastać w miłości i rozpoznać w ubogich samego Chrystusa. Dzieje Apostolskie opowiadają, że do chromego, który u drzwi świątyni prosił o jałmużnę, apostoł Piotr rzekł: „Nie mam srebra ani złota (...) ale co mam, to ci daję: W imię Jezusa Chrystusa Nazarejczyka, chodź!” (Dz 3, 6). Jałmużna, którą dajemy, to rzecz, będąca znakiem większego daru, jaki możemy ofiarować innym, głosząc Chrystusa i dając o Nim świadectwo - o Tym, w którego imieniu jest prawdziwe życie. Starajmy się zatem w tym okresie indywidualnie i wspólnotowo bardziej przyłączyć do Chrystusa, abyśmy byli świadkami Jego miłości. Niech Maryja, Matka i wierna Służebnica Pańska, pomaga wierzącym toczyć wielkopostną „duchową walkę” bronią modlitwy, postu i jałmużny, aby mogli obchodzić święta wielkanocne odnowieni w duchu. Życząc tego, z radością udzielam wszystkim Apostolskiego Błogosławieństwa.

1. Wielki Post każdego roku stwarza nam opatrznościową okazję do refleksji nad sensem i wartością naszego życia chrześcijańskiego i pobudza nas do odkrywania miłosierdzia Bożego, abyśmy sami z kolei stawali się bardziej miłosierni względem braci. W okresie Wielkiego Postu Kościół przypomina pewne szczególne zobowiązania, które w konkretny sposób mają pomagać wiernym w tym procesie wewnętrznej odnowy; są nimi modlitwa, post i jałmużna. W tym roku w tradycyjnym orędziu wielkopostnym pragnę wziąć pod rozwagę praktykę jałmużny, która jest konkretnym sposobem przyjścia z pomocą temu, kto jest w potrzebie, a zarazem praktyką ascetyczną, pozwalającą uwolnić się od przywiązania do dóbr ziemskich. O tym, jak wielka jest siła przyciągania bogactw materialnych i jak wyraźna musi być nasza decyzja nieczynienia z nich bóstwa, mówi w sposób kategoryczny Jezus: „Nie możecie służyć Bogu i Mamonie!” (Łk 16, 13).

W I E L K I P O S T

NABOŻEŃSTWA WIELKOPOSTNE

Gorzkie Żale

każda niedziela Wielkiego Postu po Mszy Świętej o godz. 8.00

Droga Krzyżowa dla dzieci

środa 17.30

Droga Krzyżowa dla dorosłych

piątek godz. 17.30

Droga Krzyżowa dla młodzieży i pracujących

piątek godz. 20.00 (przynosimy ze sobą świece)

Exce Homo. A. Chmielowski

REKOLEKCJE WIELKOPOSTNE - 07 - 09 marca 2008 r.

Piątek – 7 marca

- 8.00 - Msza Święta i nauka ogólna
- 10.00 - Msza Święta i nauka dla dzieci
- 17.00 - Msza Święta i nauka ogólna
- 18.00 - Droga Krzyżowa
- 18.30 - Msza Święta i nauka dla młodzieży

Sobota – 8 marca

- 8.00 - Msza Święta i nauka ogólna
- 10.00 - Msza Święta i nauka dla dzieci

12.00 – Msza Święta i nauka dla chorych

17.00 – Msza Święta i nauka ogólna

18.30 – Msza Święta i spowiedź dla młodzieży

Niedziela – 9 marca

- 8.00 - Msza Święta i nauka dla wszystkich
- 10.00 - Msza Święta i nauka dla młodzieży
- 11.30 - Msza Święta i nauka dla dzieci
- 17.00 - Msza Święta i nauka dla wszystkich

Rekolekcje prowadzi ks. dr Piotr Goliszek

MYŚLĄC... PARAFIA

~ W CZORAJ ~

Św. Mikołaj w Parafii

Jak co roku parafia organizowała akcję Paczka od św. Mikołaja. W tym roku Akcja Katolicka była organizatorem tego wspaniałego wydarzenia. Z inicjatywy akcjonariuszy ks. Proboszcz wystosował prośbę do Parafian, aby włączyli się w to dzieło poprzez złożenie zabawek, maskotek, przyborów szkolnych i słodyczy, z których przygotowano paczki dla 45 dzieci z uboższych rodzin naszej parafii. Św. Mikołaj przybył na spotkanie z dziećmi w niedzielę 9 grudnia, po Mszy św. o godz. 11.30. Uwzględniając paczki złożone do kancelarii rozdał on ponad 100 paczek.

Przypomnijmy sobie kim był św. Mikołaj.

Według podań Mikołaj z Miry był biskupem w dzisiejszej Turcji, urodzony około 280 roku w Patarze, jednym z najbardziej czczonych świętych prawosławnych (nazywany zawsze św. Mikołajem Cudotwórcą), a także święty katolicki. Mikołaj pochodził z bardzo bogatej rodziny, po której odziedziczył znaczny majątek. Nie zawłaszczył go jednak dla siebie, ale rozdał ubogim. Wyróżniał się pobożnością i miłosierdziem. Widząc jak dobrym człowiekiem jest Mikołaj mieszkańcy Miry wybrali go na swojego biskupa. Przez całe życie żył gorliwie oraz uczciwie. Zmarł w połowie IV w.

Po jego śmierci zaczęto spontanicznie czcić jego osobę. Po opanowaniu Miry przez Arabów kupcy włoscy wywieźli re-

likwie Mikołaja do Bari w południowych Włoszech. Wokół postaci Mikołaja zaczęły krążyć legendy. Znana jest historia o trzech niesprawiedliwie uwięzionych oficerach uwolnionych za jego wstawiennictwem, jak również opowieść o trzech ubogich pannach wydanych za mąż dzięki posagom, które Święty dyskretnie im dostarczył. Święty Mikołaj wskrzesił też trzech młodzieńców zabitych za nieuregulowanie rachunku za nocleg w gospodzie. Do dziś utrzymuje się zwyczaj składania podarunków w formie niespodzianki,

Wszystkim ludziom dobrej woli, którzy przyczynili się do radości i uśmiechu dzieci składam serdeczne Bóg zapłać.

Ks. Proboszcz

Ołtarz i służba

W naszej parafii w IV niedzielę Adwentu, 23 grudnia, na Mszy św. o godz. 11.30 odbyła się wielka uroczystość dla Służby Liturgicznej - do grona, której zostało włączonych 5 nowych ministrantów i 5 lektorów. Od tamtego czasu liczy ona już 57 osób. Bogu niech będą dzięki za tych młodych ludzi i mądrość ich Rodziców.

Króluj nam Chryste - zawsze i wszędzie. Podpis

Jest takie miejsce na ziemi, gdzie Bóg w sposób bliski przychodzi prosto do człowieka. To Kościół w nim ołtarz. Gdzie mówi do nas Swoje Słowo i przez różne znaki Sakramentalne oznajmia *Oto Ja Jestem z Wami*.

Jak wielkim darem dla człowieka być blisko tych znaków, ale nie tylko być lecz również samemu doświadczać tego daru i innym starać się pomóc by mogli zobaczyć Boga. Tym darem jest być lektorem i ministrantem. Czytać Słowo Samego Boga innym - to szczególne zaproszenie.

W oczekiwaniu na Narodzenie Pana nasze dzieci przygotowują w swoich domach szopki. Już od 3 lat, na kilka dni wcześniej, przynoszą do Świątyni Dzieciątka Jezus, by zostały one pobłogosławione. Tak też było i ostatnio, 16.12.2007 r. na Mszy św. o godz. 11.30 - gościliśmy ks. Abp. Józefa Życińskiego - to sam Pasterz z uśmiechem radości na twarzy dokonał tego obrzędu. Błogosław Boże Dziecię - dziecku każdemu. (red.)

W święto św. Szczepana na zakończenie liturgii o godz. 11.30 ks. Proboszcz udzielił błogosławieństwa i misji rozestania dwóm zespołom kolędniców misyjnych, którzy ze specjalnie przygotowanym programem pod kierunkiem Sióstr Franciszkanek Misjonarek, s. Katarzyny i s. Aldony wyruszyli, by odwiedzić rodziny naszej parafii. W grupach tych były dzieci z Koła Misyjnego oraz rodzice. Ofiary zbierane przy tej okazji przeznaczone były na pomoc misjom w Peru. Bogu niech będą dzięki za obecność tej pięknej tradycji w naszej parafii. (red.)

Kościół żyje dzięki Eucharystii [Ecclesia de Eucharistia vivit].

Jan Paweł II, Encyklika „Ecclesia de Eucharistia”

Kiedy przeżywaliśmy święto Objawienia Pańskiego - Trzech Króli (06.01) to już po raz drugi mogliśmy gościć zespół Złota Nutka z Łucka. Są to wierni kościoła prawosławnego, którzy akurat w tym dniu rozpoczęli przeżywanie Świąt Bożego Narodzenia. Zespół śpiewał podczas Mszy św. o godz. 8.00 a następnie odbył krótki koncert - przyjęty gromkimi brawami. Naprawdę wato było wtedy być - bo było czego słuchać. Najważniejsze zaś to, że śpiew i wiara choć różna łączyły serca, bo w śpiewie człowiek zawsze blisko.

Tydzień później, 13 stycznia, na Mszy św. o godz. 10.00 gościliśmy z repertuarem kolęd chór młodzieży szkolnej przy ul. Podwale w Lublinie. Młodzież pochodząca z różnych miejscowości rozmiłowana w śpiewie chóralnym, pod kierunkiem pasjonatki dyrygentki, przeżywała pośród nas swój pierwszy wyjazdowy koncert. Gratulujemy - życzymy sukcesów. Po Eucharystii - agapa w domu parafialnym i pewne, na gorąco jeszcze, wrażenia, wnioski - w śpiewie zawsze blisko. (red.)

W śpiewie blisko

Fot. Archiwum parafialne

Sylwester na plebanii?

Wielu moich znajomych - towarzyszy licznych, sylwestrowych zabaw - gdy usłyszało, że na sylwestra idę na bezalkoholową zabawę na plebanię, pukano się w czoło. Jak można bawić się w sylwestra na plebani? a do tego jeszcze bez alkoholu?

Okazuje się, że można i to całkiem dobrze. Zabawa rozpoczęła się około godz. 19 i trwała z przerwą na Pasterkę do 3 w nocy. Uczestniczyło w niej około 30 osób - par małżeńskich i jeden singiel - ksiądz proboszcz - bez pary. Wszyscy ubrani pięknie, jak to na sylwestra, panie w sukniach, panowie w garniturach, ksiądz proboszcz w sukni wieczorowej - sutannie.

Do tańca dzielnie przygrywał Pan Organista, przeboje

stare i nowe, wolne i szybkie. Tańczyliśmy grupowo, walcami parami, z naszej grupy wyłonił się też wodzirej, który organizował tańce grupowe. Na drugi dzień, wskutek działalności wodzireja, bolały wszystkie mięśnie...

Stoły suto zastawione, każda para postarała się, aby jak najlepiej wypaść. A alkohol? Cóż, wydaje się, iż nie jest do dobrej zabawy konieczny.

O północy, gdy wszyscy uczestnicy sylwestrów idą na place, wychodzą przed budynki, odpalają petardy, piją szampana, my poszliśmy do kościoła, na Pasterkę. Dziękowaliśmy Panu Bogu za miniony rok, prosiliśmy o dobry następny, modliliśmy się za nas i za tych, którzy witają Nowy Rok w innych miejscach. A potem życzenia, żeby nie było gorzej, żeby Pan Bóg błogosławił, żeby..., żeby...

Sylwester na plebani? A czemu nie?! Polecam.

aw

SPRAWOZDANIE Z ŻYCIA PARAFII W ROKU 2007

Życie liturgiczne i posługi sakramentalne:

- Zamówione Msze św. w różnych intencjach - 999
- Rozdana Komunia św. - ok. 60 tys.
- Chrzty - 34
- Śluby - 18
- Pogrzeby - 28 w tym 18 nasi Parafianie
- Komunia św. - 23 dzieci

Wspólnoty i grupy przy parafii:

- Rada Parafialna i Duszpasterska
- Akcja Katolicka
- Oaza Rodzin (dwa kręgi)
- Rodzina Radia Maryja
- Rycerstwo Niepokalanej
- Kółka różańcowe - 12 + nowe dziecięce
- Grupa Jana Pawła II
- Grupa partnerska z Münster
- Służba Liturgiczna
- Duszpasterstwo młodzieży
- Schola młodzieżowa

- Chór parafialny
- Schola dziecięca
- Łącznie ok. 460 osób

Akcje charytatywne:

- Ferie zimowe
- Doraźna pomoc 10 rodzinom
- Zakup podręczników
- Paczki świąteczne 45 dzieci
- Wyjazd na wakacje dzieci (10 osób z dofinansowaniem)
- Pomoc materialna budującej się parafii bł. Jerzego Frassatego
- Jałmużna wielkopostna z przeznaczeniem dla jednej z rodzin wielodzietnych naszej parafii jako pomoc w wykańczaniu domu
- Stypendium całoroczne dla 2 osób

Pielgrzymki:

- autokarowe:
- Dzieci I-Komunijne do Częstochowy

- 50 osób
- Parafialna dziękczynna za dar Nawiedzenia obrazu Matki Bożej Częstochowskiej - 95 osób
- Szlakiem maryjnym do sanktuariów Podlasia, Warmii i Mazur - 45 osób
- piesze:
- do Częstochowy - 16 osób
- Wąwolnicy - 150 osób
- Santiago de Compostella - 2 osoby

Inwestycje:

- budowa Pomnika Jana Pawła II
- modernizacja ołtarza - wykonanie ołtarza pod tabernakulum
- przygotowanie terenu i rozpoczęcie budowy Drogi Krzyżowej
- zakup 2 ornatów
- remont jednego pokoju w domu parafialnym
- opłaty bieżące, prąd, woda, wywóz śmieci z cementarza

W tym darze Jezus Chrystus przekazał Kościołowi nieustanne uobecnianie tajemnicy paschalnej. W nim ustanowił tajemniczą «równoczesność» między tamtym Triduum i wszystkimi mijającymi wiekami. Jan Paweł II, Encyklika „Ecclesia de Eucharistia”

Anieli z weselem śpiewają

W dniu 13 stycznia odbył się III Parafialny Festiwal Kolęd w wykonaniu dzieci. Uczestniczyło w nim 34. naszych najmłodszych Parafian.

Mali artyści zaprezentowali się w dwóch kategoriach, solistów i zespołów. Jury wyłoniło w obydwu kategoriach zwycięzców.

Fot. Archiwum parafialne

Soliści:

- I - Natalia Wrona, 9 lat;
- II - Sławomir Grajper, 10 lat;
- III - Dominika Palak, 5 lat oraz Weronika Dalmata, 9 lat

Zespoły:

- I - Natalia Nowak, Karolina Dec, Paulina Gradek oraz Paulina Rachańczyk, Dominika Kicińska;
- II - Michał Golas, Arkadiusz Kruk;
- III - Anastazja Mazurek, Łucja Mazurek

(red.)

Babcia i Dziadzio

Te dwa imiona bliskie dziecku każdemu. Jakże nie przywołać ich wtedy, gdy czas sposobny ku temu. Więc przywołaliśmy również w tym roku. By na Mszy Świętej dziękować za nich po trochu. Po trochu mówią jak za to

dwie niedziele, mówiliśmy o Babci i Dziadku w kościele. Wpierw modlitwy zanosząc do Boga i mówiąc najczulej jak można Kocham Cię Dziadku i Babciu Droga. Jakże byłoby w tym dniu nie pomyśleć o upominku. Więc pod czujnym okiem Pani Ani Katechetki - jasełka przedstawialiśmy Bogu niech będą dzięki. Działo się to wszystko 20 i 27 miesiąca pierwszego Roku Pańskiego 2008.

Pieczęć miłości przybiły
kochające Wnuczęta

JASEŁKA „SMYKÓW” Z DĄBROWICY

Dnia 27 stycznia 2008 r. po Mszy Świętej o godzinie 11.30 odbyły się Jasełka wystawione z okazji Dnia Babci i Dziadka przez przedszkolaki z niepublicznej placówki SMYK. Przedszkolaki z grupy maluchów i starszaków miały okazję zaprezentować program przygotowany dla najwspanialszej publiczności, która kocha zawsze, mimo wszystko i bezgranicznie.

Dzieci po wielu próbach, które odbyły się w przedszkolu, pod kierunkiem nauczycielek, z wielkim zaangażowaniem wcieliły się w postacie z przed tysięcy lat, by móc głębiej przeżyć ze swymi najbliższymi tajemnicę narodzin Jezusa.

Przedstawienie urozmaicone wie-

loma pastoralkami i tańcami, spotkało się z entuzjazmem licznie przybyłej publiczności.

Wierzmy, iż Święto Dziadków uczciliśmy godnie. Ufamy, że pozostanie ono w pamięci naszych bliskich przez wiele lat. Szczególnie, że odbyło się w tak wyjątkowym i mistycznym miejscu jak kościół. Serdecznie dziękujemy księdzu proboszczowi Andrzejowi Sternikowi za możliwość uczczenia tej jakże ważnej uroczystości w tu-tejszej parafii. Dziękujemy również wszystkim Rodzicom, Dziadkom, którzy są nam bliscy i zawsze wspierają nas dobrym słowem.

Serdeczne Bóg Zapłać
Nauczycielki z przedszkola SMYK

Fot. Archiwum parafialne

Uśmiech dzieci..

W tym roku już po raz trzeci Parafialny Oddział Akcji Katolickiej, działający przy Parafii Narodzenia N.M.P. w Dąbrowicy zorganizował dla dzieci z parafii ferie zimowe.

W dniach 21.01-25.01.2008, nasi milusińscy mieli możliwość nieodpłatnie uczestniczyć w tygodniowym programie, obejmującym różne formy wypoczynku i aktywności.

Zaczął się od zajęć plastycznych, zorganizowanych w poniedziałek w Gminnym Ośrodku Kultury we współpracy z

artystką plastyczką z naszej parafii, na których dzieci mogły, oprócz tradycyjnych, poznać nowe metody plastyczne, np. malowanie farbami akrylowymi na drewnie, gipsowych odlewach, lakierowanie wcześniej wykonanych prac, itp.

W kolejnym dniu ferii uczestnicy pojechali na wycieczkę autokarową do Janowca, gdzie, oprócz zwiedzania ruin zamku oraz udostępnionych w nich ekspozycji, a także szlacheckiego dworku oraz mini-skansenu, mieli atrakcję w

Kontemplowanie Chrystusa zakłada umiejętność rozpoznawania Go, gdziekolwiek się objawia, obecny na różne sposoby, ale przede wszystkim w żywym sakramencie Jego Ciała i Jego Krwi. Jan Paweł II, Encyklika „Ecclesia de Eucharistia”

Ośrodka Kultury (udostępnienie sali oraz sponsorowanie autokaruna dwi wycieczki) oraz parafian, zarówno właścicieli okolicznych sklepów spożywczych, zaopatrujących nas hojnie w prowiant, jak i tych bezimiennie wspomagających finansowo, grona wspaniałych wolontariuszy, którzy poświęcili swój czas na opiekę i pomoc w organizowaniu zajęć.

Wielkie dzięki wreszcie dla naszego Parafialnego Asystenta Akcji Katolickiej, ks. Proboszcza Andrzeja Sternika, pod którego czujnym okiem zajęcia, oprócz zabawy, miały też charakter skupienia i modlitwy.

Podsumowując, cieszy, że nauczeni doświadczeniem lat ubiegłych, młodzi ludzie coraz liczniej chcą uczestniczyć w wypoczynku proponowanym przez AK (jego organizacja staje się powoli naszą „wizytówką”). Dzieci bawią się, uczą modłą i robią to wszystko z właściwym ich wiekowi entuzjazmem i spontanicznością, a my cały czas pamiętamy, że może zabrzmieć to patetycznie, ale „takie będą Rzeczypospolite, jakie ich młodzieży chowanie” i nawet dzieci, które nie miały okazji wyjechać w ferie, spędziły je ciekawie, pouczająco i wesoło.

Kolejne ferie zimowe za rok, a my (Akcja Katolicka) spotykamy się z coraz większym odzewem ze strony obserwujących nasze działania rodziców, ich dzieci, ludzi, chętnych do pomocy i dobrze oceniających nasze starania.

I tak ewangelizację przenosimy z teorii na praktykę w naszym „tu i teraz”, bo „choćbyśmy cały świat przemierzali w poszukiwaniu Piękna, nie znajdziemy go nigdzie, jeśli nie nosimy go w sobie”. A uśmiech dzieci jest dla nas zaiste największą nagrodą i pięknem. Dlatego mówimy naszym dzieciakom: spotkajmy się za rok na kolejnym zimowisku, a przecież jeszcze wcześniej tegoroczne wakacje!

Beata Mańkowska, Parafialny Oddział Akcji Katolickiej
Fot. ARCHIWUM PARAFIALNE

postaci ogniska z pieczeniem kiełbasek.

Kolejny dzień, to kolejna wycieczka, tym razem do pobliskiego Lublina. Tu czekało ich zwiedzanie Seminarium Duchownego, uczestnictwo w spektaklu Teatru Lalki i Aktora (grupa młodsza) oraz zwiedzanie Starówki (w tym Muzeum Aptekarstwa).

We czwartek koloniści mogli wykazać się sportowo, uczestnicząc w zawodach i konkursach sportowych na sali gimnastycznej Szkoły Podstawowej w Płuszczykach.

Zwieńczeniem ferii był piątek, który w programie proponował dzieciom wycieczkę do Muzeum Zoologicznego przy Instytucie Biologii i Nauki o Ziemi UMCS, gdzie wielkie emocje wywołały, eksponowane tam okazy motyli i innych owadów oraz zwierząt.

Po powrocie do Dąbrowicy nastąpiło rozdanie dyplomów i nagród za udział w konkursach, m.in. wiedzy o baśniach, sportowym, plastycznym, piątkowej randce w ciemno dla uczestników.

Z kronikarskiego obowiązku dodam, że planowany na sobotę karnawałowy bal przebierańców, który z powodu żałoby narodowej, ogłoszonej po katastrofie lotniczej, został odwołany.

Akcja Katolicka w Dąbrowicy cieszy się z faktu, że tegoroczne ferie odnotowały dużą liczbę chętnych uczestników w wieku do 13-tego roku życia (szkoła podstawowa) i z roku na rok ta liczba rośnie. Poza tym co dzień zgłaszały się dodatkowe dzieci, „spoza listy”.

Codziennie czekał w trakcie zajęć poczęstunek, przygotowany przez naszych akcjonariuszy w postaci kanapek, ciastek, słodczych, owoców i napojów.

Oczywiście poza opieką, organizacją zajęć, ferie nie zaistniałyby, gdyby nie wspaniała, bezinteresowna pomoc ze strony: Gminnego

Wy jesteście przyszłością i nadzieją...

Taka myśl przyświecała modlitwemu spotkaniu młodzieży studenckiej naszej parafii, która zgromadziła się nawołanie o światło Ducha św. na czas sesji egzaminacyjnej. A po modlitwie w sali parafialnej rozmawiała z Duszpasterzami o życiu młodego człowieka, o

szansach, nadziejach i zagrożeniach.

Rodzi się potrzeba spotkań dla młodzieży studiującej, by mocni mogli się ugruntować, poszukujący odnaleźć, zagubieni odszukać.

Przy Chrystusie jest miejsce dla każdego. Dla Ciebie też. Spotkania będą odbywały się w pierwszą niedzielę miesiąca o godz. 18.00.

Zapraszamy.

Radosnego dawcę miłuje Bóg

Składamy serdeczne Bóg zapłać naszym Parafianom, którzy pośpieszyli z pomocą w organizacji tych dni:

Naszej młodzieży, Wolontariuszom – Magdalenie Łbik, Izie Rachańczyk, Ewie Małek, Lucynie Kotowskiej, Marii Palczewskiej. Podziękowania Katarzynie Kamińskiej, za organizację zajęć plastycznych, Dariuszowi Golasowi za zajęcia sportowe. Dziękujemy Dyrekcji Gminnego Ośrodka Kultury i Sportu w Dąbrowicy oraz Dyrekcji Szkoły im. Bolesław Prusa w Płuszczykach. Dziękujemy właścicielom sklepów w naszej parafii: Rodzinom Filipków, Krawczaków i Miazków oraz Firmie Dacor.

Ks. Proboszcz

Eucharystia, pojęta jako zbawcza obecność Jezusa we wspólnocie wiernych i jako jej pokarm duchowy, jest czymś najcenniejszym, co Kościół posiada na drogach historii. *Jan Paweł II, Encyklika „Ecclesia de Eucharistia”*

KARNAWAŁOWY BAL „NA ZAMKU”

*Jak przystało w karnawale, wszędzie są tańce i bale.
Na zamku też gra muzyka, zapraszamy na walczyka.*

Możesz sobie potańczyć na balu przebierańców.

Jak przystało na zamkowy dwór, wybierz sobie ładny strój.

Nie zapomnij o humorku, weź ją w dużym worku.

Dawno już przeminęły wielkie bale karnawałowe, warto jednak zachować klimat zabawy, w której szlachetne postawy, grzeczne i uprzejme gesty budzą wzajemną życzliwość. Atmosfera balu stwarza sytuację wychowawczą skłaniającą do eleganckiego stroju i szacunku wobec siebie i współbawiących się. Nic nie stoi na przeszkodzie, aby takiej atmosfery doświadczyły dzieci już w wieku przedszkolnym.

Dzięki życzliwości ks. Proboszcza Andrzeja Sternika tegoroczny bal karnawałowy dla przedszkolaków (i nie tylko) odbył się 19 stycznia 2008 roku w pomieszczeniach domu parafialnego w Dąbrowicy. W tym roku zabawa przebiegała w wyjątkowej scenerii. Był to bal „Na Zamku”, którego wodzirejami byli: Król Kazimierz i Królowa Kunegunda. Zabawa rozpoczęła się około godz. 15 uroczystym wejściem króla i królowej, któremu towarzyszyło brzmienie fanfar. Zaczni gospodarze nie mniej uroczysto przywitani wszystkich przybyłych gości. Na bal u króla zjechali się królowny i królewicze, księżniczki i książęta, przybyli: damy dworu, rycerze, muszkieterowie, wróżki. Byli i inni goście: Zorro, samuraj, przedstawiciel współczesnej służby człowiekowi – lekarz. Osobną grupę gości stanowiły zwierzęta: wilk i smok wawelski.

Każde dziecko zaprezentowało swój strój, a rodzice wybierali najładniejszy z nich. Zwycięzcami zostali Śnieżka (Sara Wrona) i Muszkieter (Mateusz Brodziak). Jak przystało na królewski dwór, odbyło się pasowanie chłopców na rycerzy. Do ceremonii posłużyły miecze, które sami wykonali. Było to dla nich duże przeżycie, wszak zostać rycerzem w dzisiejszych czasach, to nie mała sztuka. Warto ją wcielać w życie już od najwcześniejszych lat. Dziewczynki natomiast uczestniczyły w uroczystej ceremonii koronacji księżniczek. Wcześniej same wymyśliły i z rodzicami wykonały te dawne insygnia godności królewskiej. Zaszczyci nałożenia korony przez królową Kunegundę był dla nich na tyle dużym przeżyciem, że można mieć nadzieję, iż dążenie go zachowania własnej godności będzie im towarzyszyło również wtedy, gdy dorosną. Stworzenie odpowiedniej atmosfery balu „Na Zamku” było zasługą wszystkich rodziców dzieci przedszkolnych zaan-

gażowanych w wystrój sali balowej i przygotowanie zaplecza kulinarnego, jak również Sióstr Pasterzanek – pomysłodawczyń i organizatorek imprezy. Stroje balowe wszystkich uczestników, zarówno dorosłych, jak i dzieci – również rodzzeństwa przedszkolaków – były wyszukane i dostosowane do rangi wizyty. Stanowiły ważny element nie tylko zabawy, ale głównie zbliżenia rodziców i dzieci. Wspaniałe doświadczenie zdystansowania się dorosłych do samych siebie i wejścia w zdrową zabawę z własnymi i sąsiedzkimi dziećmi. Wspólne zaangażowanie w tworzenie dobra dla naszych pociech potwierdziło, że czas który im poświęcamy, służy nie tylko dzieciom. Jest nieocenionym dobrem dla dorosłych, którzy zapracowani i zagonieni sprawami codzienności nie zawsze mają możliwość poznania własnego dziecka w różnych sytuacjach, ujrzania ich radości i zdystansowania się wobec nieustannego wyścigu o naglące terminy, pieniądze i niełatwe rozwiązania trudnych problemów.

Bal „Na Zamku”, był czasem tańców, korowodów, konkursów z nagrodami. Uśmiech i radość na twarzy dzieci i rodziców najlepiej świadczyły o tym, że dobra zabawa jest wszystkim bardzo potrzebna i należy szukać okazji, by uczyć jej, tak małych, jak i dużych. Bal zakończył się pamiątkowym zdjęciem i rozdaniem dyplomów. W przyszłości zamierzamy kontynuować tego typu spotkania, gdyż przyczyniają się do wzajemnego poznania, nawiązania i pogłębienia relacji, a przede wszystkim przynoszą radość całym rodzinom.

s. Renata, pasterzanka

Kolejny raz, 02 lutego dziękowaliśmy Bożej Opatrzności za dar osób konsekrowanych z racji Dnia Życia Konsekrowanego. W naszej parafii ten dzień zorganizowaliśmy 03 lutego zapraszając na Mszę św. o godz. 11.30 Siostry zakonne ze zgrupowań mieszkających na terenie parafii. Była modlitwa, były życzenia w wykonaniu dzieci oraz symboliczna biała róża. Bogu niech będą dzięki za osoby konsekrowane, za ich życie ofiarnej, czynnej i bezinteresownej miłości, która tworzy pokój i komunie, za nową wyobraźnię miłosierdzia w pomaganiu opuszczonym i zagubionym, za ich konkretną i wielkoduszną służbę przede wszystkim dzieciom i młodzieży. Dziękowaliśmy Siostron Pasterzanek za charyzmat zakonny, który każe się pochylać na złą moralnością życia dziewcząt i kobiet. Siostry prowadzą szereg placówek oświatowych i wychowawczych w Polsce. Pośród nas Siostry włączają się

Biała róża...

w pracę wychowawczą dzieci i młodzieży, troszczą się o piękno i czystość paramentów liturgicznych w parafii. Bogu niech będą dzięki za osoby konsekrowane, które pracują we wszystkich częściach świata dla umocnienia i rozszerzenia Królestwa Chrystusa, głosząc Ewangelię wszędzie, nawet w najdalszych regionach (Vita consecrata, 78) za ich wkład w ewangelizację narodów i świadectwo o wartościach ewangelicznych, za ich bezinteresowną i żarliwą służbę ewangelizacyjną. Dziękowaliśmy Siostron Franciszkankom Misjonarkom za ich charyzmat misyjny. Siostry mają swoje placówki rozsiane w ok. 80 krajach po całym

świecie. Dom na terenie naszej parafii jest domem formacyjnym i postulanckim. Dziękujemy Siostron, że włączają się w życie liturgiczne w parafii.

Niech Życie i postuga Sióstr pośród nas będzie kawałkiem nieba na ziemi.

red.

Za każdym razem, gdy Kościół sprawuje Eucharystię, wierni mogą w pewien sposób ponownie przeżywać doświadczenie dwóch uczniów z Emaus: Otworzyły się im oczy i poznali Go. Jan Paweł II, Encyklika „Ecclesia de Eucharistia”

Dojrzewanie w Chrystusie

W dniach 25 - 26 stycznia w Domu Spotkania Caritas odbył się kurs Filip, w którym brali udział kandydaci do bierzmowania.

Przez dwa dni byliśmy odcięci od świata (nie mogliśmy wychodzić, kontaktować się przez telefony komórkowe), by móc w spokoju oddawać się praktykom duchowym pod opieką osób należących do wspólnoty Odnowy w Duchu Świętym. W tym czasie uczestniczyliśmy w konferencjach, podczas których wystawiano między innymi bardzo ciekawe i pouczające pantomy. Ogromne wrażenie wywarła na mnie modlitwa wstawiennicza. Gdy dwie osoby ze wspólnoty modliły się nad uczestnikiem kursu, upraszając dla niego dary Ducha Świętego doznawał on niewiarygodnego uczucia pokoju. Niesamowitym doświadczeniem było również napisanie listu do Boga i złożenie go na ołtarzu podczas Mszy Św. ofiarowując Mu swoje życie. Podczas modlitwy w drugim dniu rekolekcji jedna z członkiń wspólnoty otrzymała dar języków.

Kurs Filip jest jedną z odpowiedzi na wezwanie Jana Pawła II do Nowej Ewangelizacji. Zawiera odmienny w formie, żywy i prosty przekaz Dobrej Nowiny, skierowany do współczesnego człowieka. Adresowany jest zarówno do osób, które chcą doświadczyć miłości Boga, jak i do tych, które uważają to za bujdę. Mogą nań jechać zarówno ci, którzy widzą bezsens, zniewolenie i grzech w swoim życiu, jak i ci, którzy tego nie dostrzegają. Jego celem jest doprowadzenie do spotkania z kochającym Bogiem oraz do decyzji oddania swego życia Chrystusowi jako Panu, a w konsekwencji do przyjęcia mocy Ducha Świętego i przemiany swego życia.

Początkowo nie byłam przekonana do tego kursu, jednak teraz widzę, jak dużo mi dał. Wiem, że inni uczestnicy również doceniają ten czas refleksji i duchowych przeżyć. Sądzę, że to doświadczenie w dużym stopniu przyczyni się do lepszego przygotowania do tego, jakże ważnego sakramentu, jakim jest Bierzmowanie. **Ula Kowal**

Kolędy czas

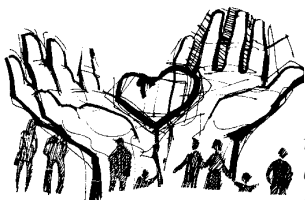

Fot. ARCHIWUM PARAFIALNE

Czas, kiedy śpiewamy kolędy, ma swój specyficzny, urokliwy ciepły klimat. Choć w kościele liturgicznie powinno się je śpiewać tylko do Niedzieli Chrztu Pana Jezusa, to tradycja wieków jest silniejsza i śpiewa się je aż do Ofiarowania Pańskiego. Jest to wspaniały sposób również na adorowanie Małej Dzieciny w szopce.

W naszej parafii taki wieczór modlitwy śpiewanej odbył się w niedzielę 27 stycznia. Przy stajence betlejemskiej wyśpiewywały z radością i uśmiechem Chwałę Bogu na wysokościach nasze dzieci z zespołu Exodus pod kierunkiem Anny Skalba. Nie zabrakło też młodych śpiewających serc w pięknym śpiewie scholi Lumina. Bóg przychodzi do każdego człowieka i mówi w każdym języku dlatego Zespół Sióstr Franciszkanek Misjonarek Maryi, które niosą Imię Pana w posłudze na misjach, śpiewał Jezusowi w języku angielskim i ukraińskim. Dostojnością i kunsztem pięknie opracowanych kolęd śpiewał Dzie-

cinie Chór Benedictus pod fachową dyrygentką Arkadiusza Poleszaka. Niech Bóg doznaje uwielbienia w ludzkich talentach Jemu śpiewających i wciąż przymnaża nowych. **MK**

Bo byłem chory....

11 lutego, w liturgiczne wspomnienie Najświętszej Maryi Panny z Lourdes, obchodzimy Światowy Dzień Chorego, który stanowi okazję sprzyjającą refleksji nad sensem bólu i nad chrześcijańskim obowiązkiem nakazującym, by poczuwać się do odpowiedzialności w każdej sytuacji, w jakiej on występuje. W tym roku te znaczące obchody łączą się z dwoma wydarzeniami, ważnymi dla życia Kościoła, na co wskazuje wybrany temat «Eucharystia, Lourdes i duszpasterstwo chorych» – 150. rocznica objawień Niepokalanej w Lourdes i Międzynarodowy Kongres Eucharystyczny w Quebecu w Kanadzie. Jest to szczególnie

sposobność do rozważenia ścisłej więzi istniejącej między tajemnicą eucharystyczną, rolą Maryi w planie zbawienia i rzeczywistością bólu i cierpienia człowieka (z Orędzia Benedykta XVI).

W naszej parafii spotkanie dla chorych odbyło się w sobotę 16 lutego. Na Mszy św. ks. Proboszcz przywoływał rolę obecności Matki Bożej jako Niewiasty Eucharystii obecnej w tym sakramencie, następnie udzielili Sakramentu Namazszczenia Chorych, na zakończenie błogosławieństwo louredzkie.

Po Eucharystii spotkanie w domu parafialnym przy herbacie przygotowane przez panie Joannę Malesa i Barbarę Ziemkowską we współpracy z Siostrami. Jak zawsze czas ten był przepełniony ciepłem, serdecznością i miłością nie zabrakło też śpiewu. **red.**

Przekazując Kościołowi swoją ofiarę, Chrystus pragnął również przyjąć za swoją duchową ofiarę Kościoła, który jest wezwany, aby składając ofiarę Chrystusa, ofiarowywał także samego siebie. Jan Paweł II, Encyklika „Ecclesia de Eucharistia”

...my głosimy Chrystusa

Boża Bóg w ofierze złożył

Chrześcijanie obchodzili pamiętkę Męki i Śmierci Jezusa od najdawniejszych czasów. Wydarzenie to opisują wszyscy czterej Ewangelisci. O Męce Jezusa mówią również apokryfy, wzbogacając relację o dodatkowe wątki.

Jednym ze sposobów przeżywania Męki Pańskiej stało się nabożeństwo Drogi Krzyżowej. Obecny kształt Drogi Krzyżowej jest wynikiem długiej ewolucji wiary chrześcijańskiej. W późnym antyku śmierć na krzyżu była zjawiskiem bardzo negatywnym, wręcz haniebnym, dlatego obawiano się takich przedstawień. Ukazywano krzyż z wieńcem zwycięstwa.

Znalezienie relikwii Krzyża Świętego oraz budowa bazyliki Grobu Pańskiego przez Konstantyna (313 – 324) wpłynęły na kult miejsc świętych. Już w II poł. IV w. oddawano cześć relikwiom Krzyża Św. wystawiając je w Wielki Piątek na skale Golgoty. W procesji szli mieszkańcy Jerozolimy i pielgrzymi. Wtedy też pojawiły się pierwsze przedstawienia ku czci Chrystusa Ukrzyżowanego. Zainteresowanie Męką Pańską wzrosło znacznie po zdobyciu Jerozolimy przez krzyżowców w XI w. Jerozolima stała się wtedy głównym sanktuarium chrześcijaństwa. Zwiedzanie świętego miasta zapoczątkowało późniejszą tradycję obchodów Drogi Krzyżowej. Kolejność nawiedzania miejsc męki nie była jeszcze ustalona. Dopiero franciszkanie, którzy w 1320 roku objęli opiekę nad sanktuariami w Jerozolimie, wprowadzili pewne ramy

organizacyjne.

W Europie od XI wieku zaczyna stopniowo ulegać zmianie koncepcja Chrystusa jako Króla. Obraz Pantokratora (Władcy Wszelchświata) ustępuje powoli wizji Chrystusa Człowieka, umęczonego, ociekającego krwią, martwego. W średniowieczu dostrzeżono na nowo ludzką naturę Chrystusa, a zatem także Jego mękę i śmierć. Największych przemian dokonał św. Franciszek z Asyżu. Za jego sprawą Chrystus niejako stał się uczestnikiem codziennego życia. Kult Pasji wyrażał się teraz w serdecznym współczuciu, w pragnieniu współuczestniczenia w męce.

Od XIV wieku zaczęto pojmować Pasję

w sposób bardzo realistyczny, przeżywać każdy szczegół Drogi Krzyżowej. Termin „stacja” (łac. statio) oznaczał procesję, podczas której nie klęczano, a całe nabożeństwo odprawiano, idąc lub stojąc. Potem „stacja” oznaczała zatrzymanie się procesji w określonym miejscu. Pierw-

szym, który użył terminu „stacja” na oznaczenie świętych miejsc Drogi krzyżowej w Jerozolimie, był Anglik Wiliam Wey, pielgrzym do Ziemi Świętej w latach 1458-1472.

Do powstania nabożeństwa stacyjnego w formie współczesnej Drogi Krzyżowej przyczynił się najbardziej Holender Adrian Cruys - przełożony klasztoru św. Barbary w Delft (zmarł w 1585 roku). Ułożył on cykl Drogi Krzyżowej o 12 stacjach. Takie nabożeństwo rozszerzyło się pod koniec XVI wieku na całą Europę. Po dodaniu w XVII wieku dwóch ostatnich stacji: zdjęcie z krzyża i złożenie do grobu, Droga Krzyżowa uzyskała ostateczny kształt, znany do dzisiaj.

Najgorliwszym propagatorem Drogi Krzyżowej o 14 stacjach był franciszkanin św. Leonard z Porto Maurizio (1676-1751). Wzniósł na terenie Włoch 572 Drogi Krzyżowe. Jedną z najsłynniejszych znajduje się w rzymskim Kolozeum. Założył ją na prośbę św. Leonarda papież Benedykt XIV. Teksty Drogi krzyżowej ułożone przez św. Leonarda używane są do dzisiaj.

Przez wieki człowiek przedstawiał Mękę Chrystusa w bardzo różny sposób i w różnych technikach. Droga Krzyżowa była zawsze przedmiotem zainteresowania społeczeństw, wzbudzała natchnienie artystów, była wydarzeniem, obok, którego nigdy nie przechodzi się obojętnie.

(red.)

„Gorzkie żale”, zbiór pieśni o Męce Pańskiej, śpiewane są obecnie we wszystkich kościołach w Polsce w niedziele Wielkiego Postu. To typowo polskie nabożeństwo. Powstało w Warszawie na przełomie XVII i XVIII wieku.

Nie wiadomo kto jest autorem pieśni. Być może ks. Wawrzyniec Stanisław Benik, ze Zgromadzenia Księży Misjonarzy świętego Wincentego a' Paulo, który w 1707 roku jako pierwszy ogłosił je drukiem. Tytuł wydanej przez niego książeczki był typowo barokowy: „Snopek Myrry z Ogrodu Gethsemańskiego albo żalose Gorzkiey Męki Syna Bożego [...] rozpamiętywanie”. Mirra to jeden z darów, jaki trzej królowie złożyli Bożemu Dzieciątku. Dar mirry był zapowiedzią męki i śmierci zbawczej Chrystusa.

Nazwa „Gorzkie żale” upowszechniła się później. Pochodzi oczywiście od pierwszych wyrazów pieśni: „Gorzkie żale przybywajcie, serca nasze przenikajcie”.

Ich strukturę ułożono na wzór jutrzni – jednej z modlitw brewiarza. Nabożeństwo, rozpoczynane pieśnią o charakterze pobudki, wzywającą wiernych do prawdziwie głębokiego prze-

Snopek mirry czyli Gorzkie żale

żywania ofiary krzyżowej Jezusa, składa się z trzech części, tak jak jutrznia składa się z trzech nokturnów. Każda część zawiera trzy pieśni (analogicznie do trzech psalmów w nokturnie jutrzni), wprowadzane krótkim podaniem intencji (porównywalnej z czytaniem w liturgii brewiarzowej).

Melodie śpiewów wchodzących w skład „Gorzkich żalów” są oryginalne, ale nawiązują do wcześniejszych pieśni.

Nowe nabożeństwo wyjątkowo szybko rozprzestrzeniło się po całym kraju. W XVIII wieku odprawianie „Gorzkich żalów” łączono zazwyczaj z wystawieniem Najświętszego Sakramentu, od którego rozpoczynano celebrację. Po odśpiewaniu trzech części „Gorzkich żalów” głoszone kazanie pasyjne. Następnie ruszała procesja ze świecami, po której udzielano końcowego błogosławieństwa. Dzisiejsze nabożeństwo jest więc okrojone w porównaniu z pierwotną postacią.

(red.)

usa ukrzyżowanego...

Gad łaski

o Spowiedzi słów kilka... (cz. I)

Rozpoczęliśmy w Kościele czas Wielkiego Postu - refleksji nad własną słabością i nad nieskończoną miłością Boga wyrażoną ostatecznie na Krzyżu.

W sercu rodzą się pytania: jak ten czas dobrze wykorzystać?, jak go nie zmarnować? Pomocą w dobrym przeżyciu tego okresu są dla nas przede wszystkim rekolekcje, a idąc o krok dalej kluczem dobrze przeżytych - jakichkolwiek - rekolekcji jest dobra spowiedź.

Co to znaczy dobra spowiedź? Czy może być zła spowiedź? Spowiedź ze swej natury jest czymś dobrym, dlatego możemy raczej mówić o lepiej lub gorzej przeżytej spowiedzi, o mniej lub bardziej owocnej spowiedzi. Kościół zdając sobie z tego sprawę zostawia nam wskazówki jak się do spowiedzi dobrze przygotować, aby ona była rzeczywiście tym spotkaniem z Miłosiernym Ojcem, które coś w naszym życiu zmieni. Tymi wskazówkami są tzw. Warunki dobrej spowiedzi. Jeszcze z katechezy pamiętamy, że jest ich 5: (1) Rachunek sumienia, (2) Żal za grzechy, (3) Mocne postanowienie poprawy, (4) Spowiedź szczerą, (6) Zadośćuczynienie Bogu i bliźniemu.

W tym numerze naszej gazetki parafialnej zajmujemy się tym pierwszym: rachunkiem sumienia. Spowiedź jest przyznaniem się przed Bogiem do swoich grzechów, aby więc te grzechy wyznać trzeba sobie najpierw uświadomić, przypomnieć, temu właśnie służy rachunek sumienia. Gdy wybieramy się do spowiedzi należałoby znaleźć kilkana-

ście minut na to przypomnienie sobie: co od ostatniej spowiedzi mi nie wyszło, w których momentach mojego życia odszedłem/odeszłam od Boga, jakie grzechy popełniłem/łam. Najpierw najlepiej pomodlić się - swoimi słowami lub jakąś modlitwą z książeczki do nabożeństwa - do Ducha Świętego o pomoc w przypomnieniu sobie grzechów i o odwagę w przyznaniu się do nich najpierw przed sobą samym/samą. Następnym krokiem jest już przypominanie sobie konkretnych grzechów. Tutaj ogromną pomocą mogą stać się dla nas różnego rodzaju przygotowane schematy rachunku sumienia, gdzie w formie pytań badamy swoje sumienie. Spośród wielu można wybrać ten dla mnie najodpowiedniejszy wzór rachunku sumienia, czasem możemy spotkać rachunki sumienia przygotowane dla konkretnych osób np. rachunek sumienia dla dzieci, dla młodzieży, dla męża, dla żony, dla osób starszych itd. Zakończeniem rachunku sumienia jest zawsze żal za grzechy i modlitwa o dobrą spowiedź. Tutaj znów możemy pomodlić się swoimi własnymi słowami lub skorzystać z jakiejś przygotowanej już modlitwy.

Warto przypomnieć, iż wiele osób modli się o dobrą spowiedź prosząc o wstawiennictwo kogoś z patronów dobrej spowiedzi, a są nimi m.in.: św. Jan Vianney, św. Jan Nepomucen, św. Ojciec Pio, św. Leopold Mandić, św. Faustyna Kowalska.

ks. Adam Raczkowski

Tajemnica nieprawości

Niewielu ludzi zdaje sobie sprawę z tego, jak łatwo poddają się kuszeniu, jeśli tylko trafia ono w ich pragnienia i jest odpowiednio zakamuflowane.

Szatan jest sprytny i potrafi małe występki odpowiednio wykorzystać i swoiście skoordynować w taki sposób, że ich negatywne owoce zaskakują i przerażają wszystkich. Pojawia się niechęć, chaos, rodzi się wzajemna podejrzliwość przekształcająca się powoli w nienawiść. Wszystko to owocuje demoralizacją, a czasem nawet - zbrodnią.

W naszych czasach szatanowi bardzo zależy przede wszystkim na tym, aby wniknąć w naszą codzienność niezauważonym. Rodzice oczekujący niepełnosprawnego, czy chorego dziecka, zgadzają się na grzebanie w genach swojej pociechy, a nieraz nawet na aborcję tłumacząc sobie, że Bóg na pewno nie chciałby narodzin takiego dziecka.

Rozpadające się małżeństwa usprawiedliwiają się tym, że zasługują na szczęście, którego w tym związku nie mogą osiągnąć. Ludzie dostają pracę, robią karierę idąc na małe ustępstwa wobec swojego sumienia, które są sprzeczne z moralnością tylko w niewielkim stopniu. Ale ci, którzy za tym stoją, doprowadzają do tego, że to, co Papież Jan Paweł II nazywał strukturami grzechu, staje się wszechobecne i owocuje niewyobrażalnym złem, za które winę w znacznej mierze ponoszą maluczcy, którzy byli niewierni tylko

w małych sprawach.

Jeszcze innym przykładem działania szatana we współczesnym świecie mogą być różnorakie sekty. Wciągają one najczęściej ludzi w najcięższych momentach ich życia, ludzi którzy zostali dotknięci tragediami, załamanych i szukających pomocy. Gdy szatan widzi taką chwilową słabość, natychmiast zaczyna działać. Przychodzą ludzie, którzy obiecują im upragnioną pomoc, wsparcie, rozwiązanie problemów. Mówią tak wiarygodnie, że człowiek niepokodzony z losem, mający nieraz wielki żal do Boga, idzie tam gdzie oferują mu lepsze życie. W pewnym momencie wierzy już w każde słowo swoich wybawicieli, przestaje się zastanawiać. Można go wtedy namówić do wszystkiego, mówiąc, że robi dobrze.

Nie mówmy, że nas to nie dotyczy, że my nigdy nie daliśmy się w coś takiego wciągnąć. To nieprawda, że jedni są bardziej odporni na zło niż inni, to zależy jedynie od sytuacji w jakiej się znajdujemy. Jedyłą naszą bronią przeciw szatanowi jest silne zakorzenienie w wierze i świadomość niebezpieczeństwa z jego strony. Szatan działa intensywnie we współczesnym świecie. Trzeba o tym nie tylko pamiętać, trzeba to wciąż brać pod uwagę we wszystkich naszych ocenach, zamierzeniach i działaniach.

Urszula Kowal

MYŚLĄC... PARAFIA

~ DZISIAJ ~

INFORMACJE OGÓLNE

Msze Święte:

dni powszednie: **19.00** (okres letni), **18.00** (okres zimowy), niedziela: **8.00, 10.00, 11.30, 17.00**, święta kościelne **8.00, 17.00, 19.00**.

Spowiedź:

15 minut przed każdą Mszą Świętą.

Nabożeństwo I-go Czwartku - modlitwa o powołania:

Po Mszy Świętej wieczorowej.

Nabożeństwo I-go Piątku:

Po Mszy Świętej wieczorowej. Spowiedź - godzinę przed Mszą Świętą.

Nabożeństwo I-jej Soboty:

Po Mszy Świętej wieczorowej.

Nabożeństwo majowe:

Poniedziałek - sobota, po Mszy Świętej wieczorowej.

Apel Jasnogórski:

W miesiącu maju - godzina 21.00, przy grocie Matki Bożej.

Koronka do Bożego Miłosierdzia: w dni powszednie 15 minut przed każdą Mszą Świętą.

Chrzty:

Ostatnia niedziela miesiąca, godz. 11.30.

Nauka przedchrzcielna - piątek, przed niedzielą chrztu, po Mszy Świętej wieczorowej.

Czy wystarczy Ci tylko tradycyjne duszpasterstwo? A może wybierzesz się na spotkanie...

Ruch Światło – Życie (Oaza) Krąg I – I niedziela miesiąca.

Ruch Światło – Życie (Oaza) Krąg II – III niedziela miesiąca po Mszy św. o godz. 17.00.

Akcja Katolicka – I czwartek miesiąca po Mszy św. wieczorowej.

Kółka Różańcowe – ostatnia niedziela miesiąca po Mszy św. o godz. 11.30.

Rodzina Radia Maryja – ostatnia sobota miesiąca po Mszy św. wieczorowej
(pół godziny przed Mszą św. różaniec)

Grupa Jana Pawła II – każdego 16-go dnia miesiąca (wrzesień-czerwiec),
początek Msza Święta wieczorowa.

Rycerstwo Niepokalanej – II sobota miesiąca po Mszy św. wieczorowej.

Duszpasterstwo Młodzieży – niedziela, godz. 16.00.

Duszpasterstwo Studentów – I niedziela miesiąca, godz. 18.00.

Harcerstwo – sobota, godz. 13.00

Schola dziecięca Exodus – sobota godz. 10.00.

Schola Lumina – piątek godz. 19.00.

Chór Benedictus – sobota godz. 8.00.

Służba Liturgiczna – godzinę przed Mszą Świętą, 2 razy w miesiącu w dniu dyżuru, II i III tydzień.

Grupa partnerska z parafią Münster – Gremendorf – w zależności od potrzeb.

Zapraszamy do korzystania z **Biblioteki Parafialnej**,
w której znajdują się książki nie tylko o tematyce religijnej.

W I-szą niedzielę miesiąca w godzinach od **9.00 do 11.30**
dyżur pełnią wolontariuszki: Alicja Choma, Helena Grądział, Beata Poleszak, Iza Rachańczyk.

Konkurs wiedzy o Janie Pawle II

- edycja czwarta

Zapraszamy, po raz czwarty, do pochylenia się nad przesłaniem Ojca św. Jana Pawła II do nas swoich Rodaków. Tym razem konkurs oparty jest o III Podróż Apostolską do Ojczyzny.

Odpowiedzi prosimy składać u ks. Proboszcza do 30 kwietnia 2008 r.

1. Jakie miasta odwiedził Jan Paweł II podczas III Pielgrzymki do Ojczyzny?

2. Jakim zrywem chciał ogarnąć Papież ludzi żyjących na ojczystej ziemi?

3. Jaki kongres odbywał się kiedy pielgrzymował?

4. Nie przestawajcie być przestroga... dla wszystkich pokoleń, które po was przyjdą - gdzie papież wypowiedział te słowa?

5. Gdzie o ochronie środowiska naturalnego mówił Papież?

6. Żeby się spotkać trzeba się przypatrzeć. Gdzie zostały wypowiedziane te słowa?

7. Pragnę się znaleźć niejako na śladach duszpasterstwa polskiej wsi, polskiego rolnika. Dzielić wasze troski i niepokoje. Przypomnieć i potwierdzić stosunek kościoła do was. Gdzie wypowiedział Papież te słowa?

8. Przychodzą do was ludzie udęczeni, poniżeni, zagrożeni w swym człowieczeństwie. Szukają świadków Przemienienia. Niech ich znajdą w was. Do kogo i gdzie wypowiedział Papież te słowa?

9. I Kościół na naszej ziemi stoi wiernie po stronie rodziny, po stronie jej prawdziwego dobra, nawet gdy czasem u niej samej nie znajduje należytego zrozumienia" Gdzie wypowiedział Papież te słowa?

10. Solidarność to znaczy sposób bytowania wielkości ludzkiej, na przykład narodu, w jedności, w uszanowaniu wszystkich różnic, wszystkich odmienności jakie pomiędzy ludzmi zachodzą, a więc jedność w wielości, a więc pluralizm, to wszystko mieści się w pojęciu solidarność. W jakim kontekście i gdzie zostały wypowiedziane te słowa?

imię i nazwisko

nr telefonu

Zwycięzcami III edycji zostały: **Stępnia Zofia, Alina Wieczorek, Wiola Rachańczyk. Gratulujemy. Nagrody zostaną wręczone 02 kwietnia w III Rocznice śmierci Papieża.**

PATRONOWIE W CHOROBACH

Patronami ludzi chorych są: św. Jan Boży, św. Kamil de Lellis.

- Choroby psychiczne – św. Walenty
- Histeria – św. Wit
- Choroby brzucha – św. Erazm bp i męcz.
- Choroby gardła – św. Błażej
- Kaszel – św. Kwintyn
- Ból głowy – św. Anastazja, św. Dionizy, św. Teresa
- Gorączka – św. Patronela
- Ból zębów – św. Apolonia
- Ból stawów – św. Burchard
- Choroby uszu – św. Klara
- Choroby oczu – św. Otylia, św. Łucja z Syrakuz
- Choroby migrenowe – św. Pankracy męcz.
- Choroby reumatyczne – św. Wawrzyniec
- Choroby skóry – św. Jerzy

- Choroby zakaźne – św. Rozalia z Palermo, św. Genowefa
- Choroby płuc – św. Mamert, św. Agata
- Choroby dróg moczowych – św. Florencjusz
- Ospa – św. Marcin z Tours
- Odmrożenia – św. Bazylisa
- Krwotok – św. Kalsyda
- Podagra – św. Maurycy
- Paraliż – św. Wolfgang
- Wścieklizna – św. Hilary z Poitiers
- Rak – św. Aldegunda
- Epilepsja – św. Walenty, św. Wit
- Bezpłodność – św. Idzi
- Paraliż – św. Wolfgang
- Konający – św. Józef, św. Benedykt z Nursji
- Ociemniałi – św. Łucja; • Głuchoniemi – św. Wit

Eucharystia jest bramą nieba, która otwiera się na ziemi. Jest promieniem chwały niebieskiego Jeruzalem, który przenika cienie naszej historii i rzuca światło na drogi naszego życia. Jan Paweł II, Encyklika „Ecclesia de Eucharistia”

Apostolat „Margaretka”

W listopadzie 2005 roku na terenie naszej Parafii powstał Apostolat *Margaretka*, który objął modlitwą ks. Proboszcza naszej Parafii. Od kwietnia 2006 powstał drugi Apostolat *Margaretka*, który objął modlitwą ks. Wojciecha Szlachetkę.

Modlimy się w wybranym dniu tygodnia, nie przez miesiąc, nie przez rok, ale przez całe życie.

Za jednego Kapłana modli się siedem osób w poszczególne dni tygodnia.

MODLITWA ZA KAPŁANA

O Jezu Wieczny i Najwyższy Kapłanie, zachowaj Swojego sługę w głębi Swojego Najświętszego Serca, aby nikt nie mógł Mu zaszkodzić. Zachowaj bez grzechu Jego poświęcone ręce, które codziennie dotykają Twojego Najświętszego Ciała. Zachowaj bez grzechu Jego usta, które są zwilżane Twoją Najdroższą Krwią. Zachowaj w czystości Jego serce, na którym jest odcisnięta pieczęć Twojego chwalebego kapłaństwa i chroń Go od ziemskich pożądliwości. Daj, aby wzrastał w miłości do Ciebie i zachowaj Go od świeckich skłonności. Udziel Mu siły do przemiany serc, jak przemienia chleb i wino. Błogosław Jego pracy, aby przynosiła obfite owoce i obdaruj Go koroną wiecznej chwały. Amen.

Margaretki mają złote serca - i Ty bądź również taki! (red.)

Biorąc wzór z Maryi

Rycerstwo Niepokalanej wykorzystuje w swoim apostołstwie wszelkie środki godziwe, na jakie pozwalają stan, warunki i okoliczności. Najskuteczniejsze środki, to: **modlitwa, pokuta i świadectwo chrześcijańskiego życia.**

W Niepokalanowie wykorzystuje się nowoczesne środki społecznego komunikowania - prasę, radio i telewizję. Członkowie Rycerstwa Niepokalanej zachęcają do odmawiania różańca będącego „bronią rycerza Niepokalanej”, do czytania Pisma Świętego oraz do noszenia Cudownego Medalika.

Istotną formą apostołstwa jest świadectwo własnego życia. Obowiązkiem rycerza Niepokalanej jest dawanie świadectwa o niezmienności norm Dekalogu oraz bronienie i przedstawianie stanowiska Kościoła w kwestii moralności. Rycerze włączają się w poradnictwo rodzinne, życie społeczne i polityczne wspólnot lokalnych, przypominając o elementarnych wartościach, takich jak np. uczciwość.

Bieda, bezrobocie, trudna sytuacja życiowa są wezwaniem zwłaszcza dla grup zorganizowanych MI, które spieszą z bezinteresowną pomocą osobom starszym, chorym i rodzinom wielodzietnym. Poza tym Rycerstwo Niepokalanej żywo angażuje się w działalność na rzecz obrony życia, podejmując „duchową adopcję dziecka poczętego” oraz w działalność na rzecz obrony przed sektami, tworząc punkty informacji o sektach i nowych ruchach religijnych. Działa również na rzecz życia w trzeźwości oraz wszelkimi godziwymi środkami broni wartości chrześcijańskich i narodowych.

Członkowie Rycerstwa oddają się Niepokalanej, ponieważ wierzą, że wówczas ich apostołat przyniesie obfite owoce, niż gdyby takiego aktu oddania nie uczynili. Z tego samego powodu starają się, by ich oddanie się Matce Bożej było z każdym dniem coraz pełniejsze i głębsze.

Formacja w MI koncentruje się przede wszystkim na tajemnicy Niepokalanego Poczęcia, ponieważ Niepokalana dla członków MI jest ideałem, do którego starają się dążyć, pewną drogą do świętości, jak też gwarancją sukcesu i celem apostołatu. I to – jak dodaje św. Maksymilian – „wynika

z dokładnego zdania sobie sprawy z posłannictwa Niepokalanej”. W takim też aspekcie ujmują formację Statuty generalne: „Biorąc wzór z Maryi, Dziewicy słuchającej, Dziewicy modlącej się, Dziewicy Matki, Dziewicy ofiarnej (por. *Marialis cultus*, nr 17-20), członkowie Rycerstwa Niepokalanej uznają podstawowe znaczenie słowa Bożego, nabożeństw liturgicznych, modlitwy, miłości do wszystkich i ofiary z samego siebie celem współpracy z Chrystusem w dziele zbawienia świata” (art. 7).

Statuty generalne Rycerstwa Niepokalanej mówią o dwóch rodzajach formacji:

- przed przyjęciem do Stowarzyszenia (art. 19)
- w trakcie przynależności (art. 8 i 11).

Jest to odpowiednio formacja wstępna (przygotowawcza) i formacja stała (ciągła).

Co oznacza pojęcie „formacja chrześcijańska”? Adhortacja apostołska *Christifideles laici* określa tę formację jako „stały proces osobistego dojrzewania i upodabniania się do Chrystusa, zgodnie z wolą Ojca, pod kierunkiem Ducha Świętego” (nr 57). Integralna formacja prowadzi do „jedności życia” (por. Nr 59-60), czyli zgodności pomiędzy wiarą i życiem, Ewangelią i kulturą. W punkcie dojścia nie istnieją już dwa równoległe nurty życia: z jednej strony tak zwany „duchowy” z jego własnymi wartościami i wymogami, a z drugiej tak zwany „świecki”, obejmujący po ludzku tylko rozumiane i przeżywane życie rodzinne, obowiązki zawodowe, relacje społeczne, zaangażowanie polityczne, kulturalne i naukowe.

Jeśli Adhortacja stawia takie wymagania wszystkim katolikom świeckim, to tym bardziej dotyczą one tych, którzy należą do stowarzyszeń katolickich. Dlatego Statuty generalne, mówiąc o przygotowaniu przed przyjęciem do Stowarzyszenia (art. 19), mają na uwadze przede wszystkim zapoznanie się z charyzmatem Rycerstwa, to jest z jego ideałem i stylem apostołstwa. Ponadto włączenie się do Stowarzyszenia wymaga wypracowania pewnych umiejętności potrzebnych do działania wspólnotowego. Oprócz formacji wstępnej, podstawowej, konieczna jest formacja

...w sakramencie Chleba eucharystycznego przedstawiana jest i dokonuje się jedność wiernych, którzy stanowią jedno ciało w Chrystusie.... *Jan Paweł II, Encyklika „Ecclesia de Eucharistia”*

ciągła, ustawiczna, bo po grzechu pierwotnym słabość moralna i skłonność do grzechu każdego człowieka „wydają się nie mieć granic”. Stąd przygotowanie do Rycerstwa Niepokalanej i formacja w MI polega na stałym codziennym wysiłku, by rozwijać się po chrześcijańsku, by z każdym dniem poprzez skruchę i dziękczynienie za otrzymane łaski coraz bardziej stawać się chrześcijaninem, świętym.

Systematycznej formacji Rycerstwa służą przede wszystkim czasopisma: „Rycerz Niepokalanej”, „Mały Rycerzyk Niepokalanej”, „Informator Rycerstwa Niepokalanej”, „Czekam...” (pismo młodzieżowego ruchu Rycerstwa Niepokalanej) oraz rekolekcje formacyjne i dni skupienia, które swym programem obejmują różne stany, zawody i grupy wiekowe oraz etapy formacyjne.

W naszej parafii jest wiele czcicieli Maryi Niepokalanej, w tym zarejestrowanych w księdze Parafialnego Koła Rycerstwa jest 18 rycerzy Niepokalanej. Opiekunem duchowym jest ks. proboszcz Andrzej Sternik, prezesem koła Ewa Zięba. Spotkania odbywają się raz w miesiącu w II sobotę miesiąca po Mszy św. wieczorem. Zapraszamy. (red.)

MYŚLĄC... PARAFIA ~ JUTRO ~

WIELKI TYDZIEŃ W NASZEJ PARAFII

Niedziela Palmowa

Poświęcenie palm na każdej Mszy Świętej, zaś procesja z palmami poprzedzi Eucharystię o godz. 11.30. Początek procesji przy grocie Matki Bożej.

Triduum Sacrum

Wielki Czwartek

dzień ustanowienia Sakramentu Eucharystii i Kapłaństwa

Msza Wieczery Pańskiej z obmyciem nóg o godz. 9.00. Przynosimy ze sobą chleb.

Indywidualna adoracja w Ciemnicy do godz. 21.00.

Wielki Piątek

dzień śmierci Pana Jezusa

Adoracja w Ciemnicy:

9.00–10.00 ministranci gr. I, dzieci kl. I i II

10.00–11.00 ministranci gr. II, dzieci kl. III

11.00–12.00 ministranci gr. III, dzieci kl. IV

12.00–13.00 ministranci gr. IV, dzieci kl. V

13.00–14.00 ministranci gr. V, dzieci kl. VI

14.00–15.00 ministranci gr. VI, młodzież gimnazjalna

15.00 Koronka do Bożego Miłosierdzia

15.30–17.30 adoracja indywidualna

Droga Krzyżowa ulicami Parafii, godz. 18.00 początek przy kapliczce w Dąbrowicy Północnej, na skrzyżowaniu ul. Kalwaryjskiej, Szkolnej i Widokowej

Liturgia Wielkiego Piątku - godz. 19.00

Adoracja Grobu Pańskiego:

21.00–22.00 grupy parafialne: Chór Benedictus, schola Lumina, Oaza Rodzin

22.00–23.00 maturzyści wraz z rodzicami

23.00–24.00 młodzież ucząca się, studiująca, pracująca

Wielka Sobota

Wigilia Paschalna

Adoracja Grobu Pańskiego:

24.00–1.00 kolonia Nałęczowska, ul. Nałęczowska, Uro-

dzajna, Stroma, Dąbrowicka, Działkowa, Zakole, Żeglarska, Ukośna, Polna, Panoramiczna, Spacerowa, Krajobrazowa, Pejzażowa, Krańcowa, Nowa, Skrajna

1.00–2.00 kolonia Płusowice przy szosie - ulice Nałęczowska, Łąkowa, Makowa, Fiołkowa, Chabrowa,

Rumiankowa, Różana, Stokrotkowa, Ładna, Graniczna.

2.00–3.00 Dąbrowica Południowa i Płusowice pola - ul. Uzdrowskowska, Zielona, Fiołkowa, Źródłana

3.00–4.00 Dąbrowica Północna - ul. Wierzbowa, Prosta, Kalwaryjska, Szkolna, Wąwozowa

4.00–5.00 kol. Warszawska - ul. Ułańska, Legionowa, Zwycięska, Widokowa, Pszeniczna i kol. Sadowników - ul. Agroturystyczna, Sadowników, Czereśniowa, Wiśniowa

5.00–6.00 ul. Zakątek, Główna, Deszczowa, Przejrzysta

6.00–14.30 adoracja indywidualna

14.30–15.30 grupy parafialne: Rada Parafialna i Duszpasterska, Akcja Katolicka, Grupa Jana Pawła II

15.00 Koronka do Bożego Miłosierdzia

15.30–16.30 grupy parafialne: Kółka Różańcowe, Koło Radia Maryja, Rycerstwo Niepokalanej

16.30–17.30 młodzież gimnazjalna

17.30–18.30 Siostry Pasterzanki

18.30–19.30 Siostry Franciszkańki Misjonarki Maryi

Poświęcenie pokarmów:

godz. 9.00, 10.00, 11.00, 12.00.

Liturgia Wigilii Paschalnej: początek o godz. 20.00 na placu przed kościołem. Prosimy o przyniesienie świec.

Niedziela Zmartwychwstania Pańskiego

6.00 - Msza Święta z procesją rezurekcyjną

10.00 - Msza Święta

11.30 - Msza Święta

17.00 - Msza Święta

Msza św. uobecnia ofiarę Krzyża, nie powiększa jej, niczego jej nie dodaje ani jej nie mnoży.

Jan Paweł II, Encyklika „Ecclesia de Eucharistia”

O Wielkanocy w zwyczajach słów kilka

Najważniejszą chwilą obchodów wielkanocnych zawsze była Msza rezurekcyjna. Po nabożeństwie śpiesznie udawano się do domu na święcone - wielkie, uroczyste, świąteczne śniadanie. Rozpoczęło się ono zawsze od modlitwy, podzielenia się jajkiem i złożenia sobie życzeń. Na zastawionym obficie stole honorowe miejsce zajmowały: baranek z chleba, ciasta, cukru lub masła i misa z kolorowymi pisankami.

Opis rezurekcji w XVIII w. zawdzięczamy ks. Jędrzejowi Kitowiczowi. Oto jak zanotował w swym „Opisie obyczajów za czasów Augusta III”: „Rezurekcja albo procesja w Dzień Wielkanocny cum sanctissimo z grobu wyjętego bywała taka, jaka jest i dzisiaj, trzy razy chodzą dookoła po kościele wewnątrz, albo dookoła kościoła po cmentarzu lub krążgankach kościelnych, według sposobności, jaka gdzie była. Zaczyna się ta procesja w miastach wielkich zazwyczaj o godzinie północnej z soboty na niedzielę. Gdzie atoli były katedry, zaczynała się w wieczór w sobotę o godzinie dziewiątej. Po wsiach i miasteczkach małych, do których parochij należały wsie, zaczynała się do dnia w niedzielę albo też na wschodzie słońca. W czasie procesji na znak radości strzelano z moździerzy, harmatek albo też ręcznej strzelby.”

W Warszawie w procesji uczestniczył król, ministrowie, dwór i senat, a artyleria dawała 300 salw. Z biegiem czasu „harmatki” i moździerze zostały zastąpione przez petardy produkowane domowym sposobem z materiału wybuchowego kalichloricum, czyli chloranu potasowego. Wśród „ludu” nazwa ta zmieniła się w „kalefiorki”.

Wspaniałą oprawę mają do dziś uroczystości religijne we Włoszech, Hiszpanii i Ameryce Południowej. Na przykład w Peru procesja stąpa po dywanie z suszonych kwiatów, gałązek i igieł sosny, piasku i kolorowych trocin.

Wesoły dzień nastał

Po rezurekcji witano się pozdrowieniem „Chrystus zmartwychwstał”, a pozdrowiony odpowiadał „zmartwychwstał prawdziwie”. Wymieniając pocałunek składano sobie życzenia zdrowych, spokojnych świąt, tak jak i dzisiaj. W całej Polsce starano się jak najszybciej wrócić z rezurekcji, wierzono bowiem, że ten, kto pierwszy wróci do domu, temu będzie szczęście towarzyszyć. W domu, po powrocie z rezurekcji gospodarz kropił święconą wodą dom, jego mieszkańców i całą zagrodę. Po uroczystej rezurekcji można było zasiąść do wielkanocnego śniadania. We wszystkich domach stoły zasłane białym obrusem uginały się od szynek, kiełbas, placków, mazurków, babek. Pierwszą potrawą tradycyjnie było jajko.

Francuski podróżnik Jean de Laboureur tak w 1646 roku opisywał wielkanocne śniadanie w Polsce: „Mają wszyscy tego dnia baranka święconego na stole, sucho pieczonego, z plackami, pełnymi szafranu i rodzyneków; kosztują po trosze wszystkiego, resztę zostawiają służącym, po czym stół, jak zwykle, bywa zastawiany”.

Wesoły dzień, który nastał, cechował niegdyś spokój i cisza. W tradycji ludu nigdy nie wychodziło się z domów w Niedzielę Zmartwychwstania. Wiele rodzin praktykuje dzisiaj ten zwyczaj. Natomiast w nocy z pierwszego na drugi dzień świąt istniał na Mazowszu zwyczaj kołędowania wielkanocnego zwanego „włocewne” albo „wołocewne”. Polegało ono na wygłaszaniu wierszowanej oracji przez grupę chłopców w zamian za co obdarowywano ich jadem, najczęściej jajkami („dać włocewne”, „dać wykup” znaczyło obdarować jajkami).

Spanie w czasie dnia w okresie świąt wielkanocnych, jak wierzono w znacznej części Polski (prócz Pomorza Wschodniego, Śląska i Wielkopolski), stawało się przyczyną neurodzaju.

Charakterystyczny dla Małopolski był zwyczaj urządzania widowisk wielkanocnych, w których brały udział osoby przebrane za cyganów, smolarzy, dziadów i żołnierzy.

opr. red.

Duchowa adopcja może zaproszeniem dla ciebie...?

Odbieranie ludzkiego życia wskazuje na to, że człowiek zwątpił w wartość swego istnienia

Jan Paweł II

Jest to Ruch, do którego może się włączyć każda osoba, której jest drogie poczęte życie. Centralny Ośrodek Duchowej Adopcji istnieje na Jasnej Górze. Każda osoba, która włącza się do Ruchu zobowiązuje się do modlitwy w obronie poczętego życia oraz do osobistego wypełniania Jasnogórskich Ślubów Narodu. Dzięki przynależności do Ruchu udziela się pomocy zarówno dzieciom poczętym, których życie jest zagrożone, jak i cierpiącym z powodu grzechu zabójstwa poczętego dziecka.

Jak zrodziła się duchowa adopcja? Powstała po objawieniach w Fatimie, stając się odpowiedzią na wezwanie Matki Bożej do modlitwy różańcowej, pokuty i zadośćuczynienia za grzechy, które najbardziej ranią Jej Niepokalane Serce. W roku 1987 została przeniesiona do Polski. Pierwszy ośrodek duchowej adopcji powstał w kościele OO. Paulinów w Warszawie. Stąd rozprzestrzenia się na cały kraj i poza jego granice.

Co to jest duchowa adopcja? Duchowa adopcja jest modlitwą w intencji dziecka zagrożonego zabiciem w łonie matki. Trwa 9 miesięcy i polega na codziennym odmawianiu jednej tajemnicy różańcowej: radosnej, bolesnej, chwalebnej lub światła oraz specjalnej modlitwy w intencji dziecka i jego rodziców. Osoba decydująca się na adopcję duchową nie wie, jakiej narodowości jest dziecko. Jego imię zna tylko Bóg. Do modlitwy za poczęte dziecko można dołączyć dowolnie wybrane dodatkowe postanowienia. Jakie mogą być te dodatkowe postanowienia? Mogą nimi być np.: częsta spowiedź i Komunia św., adoracja Najświętszego Sakramentu, czytanie Biblii, post o chlebie i wodzie, walka z własnymi nałogami, pomoc osobom potrzebującym lub inne dodatkowe modlitwy (litanie, nowenny, koronki...). Należy jednak podejmować postanowienia realne, mając na uwadze indywidualne możliwości ich wypełniania. Niektórzy zadają sobie pytanie: czy można podejmować duchową adopcję bez dodatkowych postanowień? Odpowiedź brzmi: tak. Dodatkowe postanowienia nie są obowiązkowe, zależą od dobrej woli i zapału adoptującego.

...Eucharystia jawi się jako źródło i jednocześnie szczyt całej ewangelizacji, ponieważ jej celem jest zjednoczenie ludzi z Chrystusem, a w Nim z Ojcem i z Duchem Świętym. Jan Paweł II, Encyklika „Ecclesia de Eucharistia”

Jakie są owoce duchowej adopcji? Duchowa adopcja skutecznie leczy głębokie zranienia wewnętrzne spowodowane grzechem aborcji. Pozwala matkom odzyskać wiarę w Boże Miłosierdzie, przynosząc pokój ich sercom. Jako bardzo konkretny, bezinteresowny i osobisty dar (modlitwy, ofiary i post), pomaga w szczególności ludziom młodym kształtować charakter, walczyć z egoizmem, odkrywać radość odpowiedzialnego rodzicielstwa, uzdalniając do postrzegania miłości i seksu oczyma Boga. Ucząc systematycznej modlitwy i pozytywnego działania pogłębia kontakt z Bogiem. Pomaga odkrywać głęboki sens zaniedbanych praktyk ascetycznych. Może się stać czynnikiem odrodzenia wspólnej modlitwy i miłości w rodzinie.

Kto i ile razy może podejmować duchową adopcję? Każdy: osoby świeckie, konsekrowane, mężczyźni, kobiety, ludzie w każdym wieku. Dzieci podejmują ją pod opieką rodziców. Duchową adopcję mogą podejmować także osoby żyjące w związkach nie sakramentalnych, osoby rozwiedzione. Można decydować się na nią wiele razy - ale za każdym razem adopcja dotyczy tylko jednego

dziecka - pod warunkiem wypełnienia poprzednich zobowiązań. Za każdym razem trzeba jednak złożyć przyrzeczenie. Jeśli w jakimś dniu zapomni się odmówić modlitwę nie jest to grzechem. Grzechem bowiem jest świadome i dobrowolne zlekceważenie składanego Bogu przyrzeczenia. Przerwa, która trwa dłuższy czas (miesiąc lub dwa), przerywa duchową adopcję. Należy wtedy ponowić przyrzeczenie i starać się je dotrzymać. W wypadku krótkiej przerwy należy duchową adopcję kontynuować, przedłużając modlitwę o opuszczone dni.

Skąd pewność, że Bóg wysłucha modlitwy? Naszą pewność opieramy na wierze we Wszechmoc i nieograniczone Miłosierdzie Boże. Bóg jest Dawcą Życia i Jego wolą jest, by każde poczęte dziecko żyło i było otoczone miłością rodziców.

Czy przyrzeczenia duchowej adopcji muszą być składane uroczyście? Wskazane jest, by przyrzeczenia były przeprowadzane uroczyście (w kościele, w obecności kapłana), ale można je złożyć także prywatnie, np. korzystając z audycji radiowej na ten temat. Dzięki temu duchową adopcję mogą podjąć także osoby starsze, niepełnosprawne. W jaki sposób

można złożyć przyrzeczenia prywatnie? Odczytać formułę przyrzeczenia (najlepiej przed Krzyżem lub obrazem) i od tego momentu przez kolejnych 9 miesięcy odmawiać jedną dowolnie wybraną tajemnicę różańca oraz modlitwę w intencji dziecka i rodziców. Dla zapamiętania dobrze jest zapisać datę rozpoczęcia i zakończenia modlitwy.

Jak krzewić modlitewny ruch duchowej adopcji? Można pozyskiwać osoby zainteresowane duchową adopcją wśród znajomych i rodziny. Następnie postarać się o zgodę proboszcza na przeprowadzenie przyrzeczeń duchowej adopcji w kościele. Warto też skontaktować się z ośrodkami duchowej adopcji, gdzie można uzyskać materiały, pełne informacje oraz pomoc w przeprowadzeniu przyrzeczeń.

W naszej parafii kolejny raz zechcemy w sposób uroczysty podjąć duchową adopcję w Uroczystość Zwiastowania Pańskiego, którą ze względu na Wielkanoc przypadającą w tym czasie, liturgicznie będziemy obchodzić 31 marca. Będą przygotowane specjalne formularze dla chętnych osób, które będą chciały podjąć się tego dzieła, po wypełnieniu ich przyniesiemy w dniu uroczystości na Mszę św. o godz. 17.00. W ubiegłym roku duchową adopcję przyjęło 28 osób, a dwa lata temu 25 osób.

opr. Ks. AS

Dar i Tajemnica

Każde powołanie kapłańskie w swej najgłębszej warstwie jest wielką tajemnicą, jest darem, który nieskończenie przerasta człowieka. Każdy z nas kapłanów doświadcza tego bardzo wyraźnie w całym swoim życiu. Wobec wielkości tego daru czujemy, jak bardzo do niego nie dorastamy - pisał Ojciec Święty Jan Paweł II.

29 maja upłynie 15 lat od dnia święceń kapłańskich naszego Księdza Proboszcza.

W imieniu całej wspólnoty parafialnej pragniemy pamiętać o tej ważnej dacie i życzyć naszemu Jubilatowi dużo zdrowia, obfitości darów Bożych potrzebnych w codziennej posłudze oraz opieki ze strony Tej, której tak zawierzył. Niech umiłowany Ojciec Święty Jan Paweł II z wysokości nieba prowadzi dalej po kapłańskich drogach i wspomaga w czasach trudnych i ciężkich momentach życia.

Z tej okazji chcemy także serdecznie podziękować za Ojcowskie serce, uśmiech i ciepło.

Pamiętający w modlitwie - Parafianie

Mieście staranie o mój Lud

Kodeks Prawa Kanonicznego głosi, że Biskup Diecezjalny winien raz na 5 lat odbyć wizytację kanoniczną każdej parafii w diecezji. Zgodnie z tym kanonem, w tym roku mija właśnie 5 lat, od ostatniej wizytacji naszej parafii, którą przeprowadził ks. Arcybiskup Józef Życiński.

Wizytację w tym roku będziemy przeżywać 15 czerwca. Przeprowadzi ją ks. Biskup Artur Miziński. Trzeba nam się dobrze do tego wydarzenia przygotować i przeżyć. Podczas Mszy Świętej o godz. 10.00 ks. Biskup udzieli naszej młodzieży Sakramentu Bierzmowania. Zawsze podczas takiego spotkania ks. Proboszcz czyni sprawozdanie z życia duchowego i materialnego parafii, będzie miało to miejsce podczas Eucharystii o godz. 12.00.

Podczas wizytacji Pasterz spotka się z Radą Parafialną i przedstawicielami grup formacyjnych działających przy parafii. Odwiedza chorych, rodziny wielodzietne, zgromadzenia zakonne oraz modli się za zmarłymi Parafian na cmentarzu.

red.

Kult, jakim otaczana jest Eucharystia poza Mszą św. ma nieocenioną wartość w życiu Kościoła. Jest on ściśle związany ze sprawowaniem Ofiary eucharystycznej. Jan Paweł II, Encyklika „Ecclesia de Eucharistia”

Trzy lata w domu Miłosiernego Ojca” - refleksje na III rocznicę śmierci Sługi Bożego Jana Pawła II

2 kwietnia 2005 roku odszedł do domu Ojca jeden z największych autorytetów moralnych współczesnego świata. W godzinie śmierci Jana Pawła II – 21.37 świat zapłakał, wszystko zatrzymało się, pojawiły się łzy rozpacz, smutku, ale i łzy wdzięczności Bogu za życie i bogaty pontyfikat papieża Polaka. Miłowany Ojciec Święty odszedł na wieczny odpoczynek do domu Miłosiernego Ojca, którego tak nieustraszenie głosił światu i całemu Kościołowi.

Dzisiaj, kiedy mija już 3 lata od tego wydarzenia, powinniśmy zastanowić się co się zmieniło w naszych sercach, w naszych relacjach z bliźnimi, jak wykorzystujemy nauczanie tego Wielkiego Człowieka.

Na rynku pojawia się coraz więcej Jego encyklik, listów i wiele innych dzieł, które nam zostawił, abyśmy rozwijały nasze życie duchowe. W Jego dziełach możemy spotkać program moralny, niezbędne wskazówki, jak żyć i postępować w relacjach z drugim człowiekiem. To wszystko jest potrzebne dla prawidłowego rozwoju duchowego. Chrystus zostawił nam swoje ciało i krew, jako pokarm na drogę do nieba, Jan Paweł II zostawił nam swoje nauczanie, abyśmy w tej pielgrzymce wiary do domu Ojca rozwijali się i zdobywając wiedzę przekazywali przyszłym pokoleniom. Nie wystarczy tylko przeczytać, czy zapamiętać jakieś myśli, trzeba przede wszystkim realizować to w codziennym życiu, niezależnie od tego kim jesteśmy i czym się zajmujemy. Jan Paweł II nie rozgraniczał ludzi na biednych i bogatych, dla niego każdy człowiek był cenny i niezwykle ważny, gdyż jest dziełem Boga samego.

To już 3 lata mija, jak Ojciec Święty powrócił do Ojca. Zniknął nam tylko sprzed oczu, ale nadal pozostaje w naszych sercach, w naszych wspomnieniach i w tych dziełach, które nam pozostawił. Jego odejście to nie koniec, On nadal żyje tylko w innym wymiarze życia, w innej perspektywie. Ufając w Boże miłosierdzie wierzymy, że błogosławi nam z okna niebieskiego i wstawia się za nami, abyśmy kiedyś, po zakończeniu ziemskiego życia, doszli do wiecznych przestrzeni, gdzie sam Chrystus będzie dla nas nagrodą.

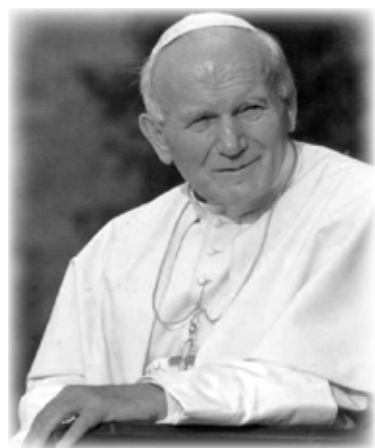
Ilu z nas wzięło sobie głęboko Jego słowa do serca i zaczęło wypełniać i rozwijać nie tylko swój umysł, ale przede wszystkim sferę duchową? Dzisiaj, kiedy tak wiele mówi się o godności osoby ludzkiej, kiedy wielu z nas opowiada się za

aborcją czy eutanazją, czy zapłodnieniem in vitro, to aż serce się kroi. Jan Paweł II bardzo wiele mówił o życiu ludzkim, że jest ono cennym darem i nie można zabijać człowieka, czy to w jego początkowym stadium rozwoju, czy u schyłku jego dni. „Naród, który zabija własne dzieci, jest narodem bez przyszłości” – w tych słowach Jana Pawła II zawiera się odpowiedź dla tych, którzy eksperymentują z ludzkim życiem, usuwają poczęte dziecko, czy chcą się pozbyć starszych, schorowanych ludzi. Ojciec Święty swoją chorobą i cierpieniem pokazał, że ludzkie życie ma sens i nie można go marnować czy niszczyć.

Człowiek potrafi tworzyć własny program życia, wybierać tylko to, co jest dla niego łatwe i wygodne, z czym sobie poradzi. Często robimy wszystko na pokaz, żeby ludzie widzieli i dostrzegli, jacy jesteśmy dobrzy i religijni. Kiedy przychodzi rocznica śmierci Jana Pawła II, kościoły wypełnione są po brzegi, gromadzimy się, modlimy, wspominamy. Ale kiedy przyjdzie zwykły, codzienny dzień, szara rzeczywistość, to jest już zupełnie inaczej. Często nie liczymy się z drugim człowiekiem, słuchamy i bazujemy tylko na plotkach, na tym co nam powiedzą w telewizji, czy napiszą w prasie. Wiara to nie tylko nasza obecność w Kościele czy na uroczystościach religijnych, ale przede wszystkim uczynki, gdyż „wiara bez uczynków jest martwa”.

Kochani postaramy się tak żyć, aby kiedyś zasłużyć na chwałę nieba. Nie marnujmy tego, co nam zostawił Sługa Boży Jan Paweł II. Niech Jego słowa dotrą do zatwardziałych serc i przenikną głęboko, abyśmy w każdej sytuacji życia stawali na Chrystusa, który jest nadzieją w tych trudnych czasach. Obecność figury – pomnika przy naszym kościele jest też wymagająca. Musimy od siebie wymagać choćby inni od nas nie wymagali, albo źle, nie zgodnie z naszym katolickim sumieniem, wymagali.

Ks. Proboszcz

Z PARAFIALNEJ KSIĘGI

SAKRAMENT CHRZTU ŚWIĘTEGO

„Ja ciebie chrzczę

w Imię Ojca i Syna i Ducha Świętego”

- tymi słowami następujące dzieci zostały
włączone we Wspólnotę Kościoła Świętego:

26.12.2007 r.

Nikola Katarzyna Bujalska, c. Kamila i Moniki
Wiktoria Teresa Oskroba, c. Piotra i Magdaleny

30.12.2007 r.

Ksawery Stanisław Mazurkiewicz, s. Michała i
Bożeny

05.01.2008 r.

Krystian Edgar Besztak, s. Łukasza i Lucyny

SAKRAMENT MAŁŻEŃSTWA

„...ślubuję ci miłość, wierność i uczciwość małżeńską oraz,
że cię nie opuszczę aż do śmierci.” - taką przysięgę małżeńską
w obecności Chrystusa złożyli sobie:

29.12.2007 r. Jan Narodowicz i Helena Jadwiga Stępiak

Bóg miłosierny daje odkupienie

Polecamy miłosierdziu Bożemu tych, którzy zasnęli
w pokoju z Chrystusem w nadziei zmartwychwstania:

Janusz Józef Pyszniak, l. 40; Marianna Zalewska, l. 82;
Zdzisław Jan Pryhoda, l. 84; Czesława Danuta Nicińska, l. 64;

Stanisław Baranowski, l. 71

Niech odpoczywają w pokoju.

...jak nie odczuwać odnowionej potrzeby dłuższego zatrzymania się przed Chrystusem obecnym w Najświętszym Sakramencie na duchowej rozmowie, na cichej adoracji w postawie pełnej miłości? *Jan Paweł II, Encyklika „Ecclesia de Eucharistia”*

KALENDARIUM

- 04.03. – I rocznica śmierci śp. ks. kan. Jana Wielgusa
- 07.03. – 09.03. – **Rekolekcje wielkopostne**; nauki rekolekcyjne głosi ks. dr Piotr Goliszek
- 09.03. – **Rejonowy Dzień Wspólnoty Oazy Rodzin – Domowego Kościoła**, Msza św. godz. 10.00
- 16.03. – **Niedziela Palmowa**; procesja z palmami rozpocznie Mszą św. o godz. 11.30;
- konkurs palm wykonanych przez dzieci
- 20-22.03. – **TRIDUUM SACRUM**
- 20.03. – **Wielki Czwartek**;
godz. 19.00 - *Msza Wieczerzy Pańskiej* z obmyciem nóg; przynosimy ze sobą chleb
- 21.03. – **Wielki Piątek**;
godz. 18.00 - *Droga Krzyżowa* ulicami parafii,
godz. 19.00 - *Liturgia Wielkiego Piątku*
- 22.03. – **Wielka Sobota**;
godz. 20.00 - *Wigilia Paschalna* z procesją eucharystyczną; przynosimy ze sobą świece
- 23.03. – **Niedziela Zmartwychwstania**; Msza św. z procesją rezurekcyjną o godz. 6.00
- 30.03. – **Niedziela Miłosierdzia**; Msza św. pod przewodnictwem Ks. Biskupa, godz. 11.30
- 31.03. – **Uroczystość Zwiastowania NMP**;
złożenie przyrzeczeń Duchowej Adopcji Dziecka Poczętego - Msza św. o godz. 17.00
- 02.04. – **III Rocznicą Śmierci Sługi Bożego Jana Pawła II**;
godz. 20.00 - *wieczornica (Oaza Rodzin)*
godz. 20.30 - *uroczysta Msza św.*,
poświęcenie tablicy pamiątkowej, modlitwa o beatyfikację, Apel Jasnogórski przy pomniku Jana Pawła II
- MAJ**
- **Nabożeństwo majowe**; godz. 18.30
- **Apel Jasnogórski** przy grocie Matki Bożej; godz. 21.00
- 01.05. – **Poświęcenie pól** – *ulice Deszczowa, Główna, Przejrzysta, Zakątek*; godz. 16.00
- 03.05. – **Msza św. w intencji Ojczyzny**; godz. 11.30
- **Poświęcenie pól** – *Dąbrowica wieś*; godz. 15.00
- 04.05. – **I-sza rocznica Komunii Świętej**; Msza św. godz. 11.30
- **Poświęcenie pól** – *Kolonia Płouszowice*; godz. 15.00
- 11.05. – **Pierwsza Komunia Święta**; godz. 11.30
- 13.05. – **Różaniec fatimski** w intencji mieszkańców Kolonii Warszawskiej; godz. 18.00
- 17.05. – **Poświęcenie pól** – *Kolonia Warszawska*; godz. 17.00
- 18.05. – **Rocznica urodzin Jana Pawła II**, koncert papieski po Mszy św. o godz. 17.00
- 22.05. – **Uroczystość Ciała i Krwi Chrystusa**, Msza św. z procesją eucharystyczną godz. 10.00
- 25-26.05. – **Pielgrzymka dzieci pierwszokomunijnych na Jasną Górę**
- 25.05. – **Dzień Matki**, Msza św. godz. 11.30
- 01.06. – **Parafialny Dzień Dziecka**; Msza św. godz. 11.30
- **Poświęcenie pól** – *Kolonia Nałęczowska*; godz. 17.00
- 08.06. – **Zakończenie Szkoły Podstawowej dla klas VI** z odnowieniem przyrzeczeń chrzcielnych; Msza św. godz. 17.00
- 13.06. – **Różaniec fatimski** w intencji mieszkańców Kolonii Nałęczowskiej, ul. Nałęczowskiej, Urodzajnej i Stromej; godz. 18.00
- 15.06. – **Wizytacja kanoniczna przez Ks. Biskupa Artura Mizińskiego**
godz. 10.00 - *Msza św. z udzieleniem Sakramentu Bierzmowania*
godz. 12.00 - *Msza św. – złożenie sprawozdania przez Ks. Proboszcza z życia duchowego i materialnego Parafii*
- 20.06. – **Zakończenie roku szkolnego 2007/2008**
- 22-28.06. – **Wakacje z Bogiem dla dzieci**
- 05.07. – **Parafialna Pielgrzymka na Jasną Górę**
- 13.07. – **Różaniec fatimski** w intencji mieszkańców ul. Deszczowej, Główniej, Przejrzystej, Zakątek; godz. 16.00
- 20.07. – **I rocznica śmierci śp. ks. Zbigniewa Antosza**
- 20.07. – **Msza św. na cmentarzu**, godz. 17.00
- 27.07. – **Błogosławieństwo pojazdów**, po każdej Mszy św.
- 13.08. – **Różaniec fatimski** w intencji mieszkańców Dąbrowicy Północnej i kol. Sadowników; godz. 18.00
- 02.09. – **XXIII Parafialna Piesza Pielgrzymka do Sanktuarium Matki Bożej Kębelskiej**
- 05-07.09. – **Triduum Maryjne przed uroczystością odpustową**

***Miłość silniejsza
niż śmierć***

